10-02-2017 ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

10 Φεβρουαρίου
†Χαραλάμπους ἱερομάρτυρος
τοῦ θαυματουργοῦ (†202). Ἀναστασίου Ἱεροσολύμων,
Ζήνωνος ὁσίου τοῦ ταχυδρόμου.
Ἦχος δ΄ Δι

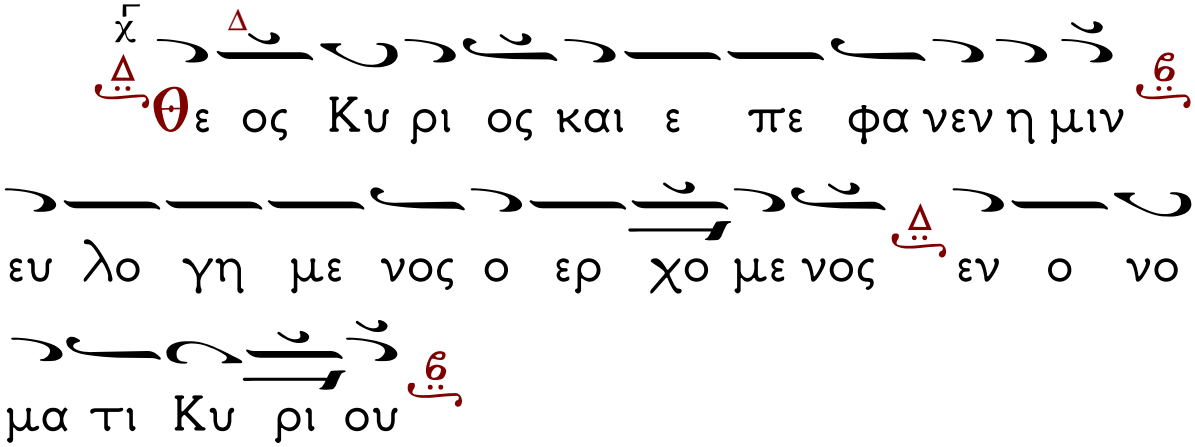

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος Αὐτοῦ. (Τό ὡς ἄνω)

Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ Ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

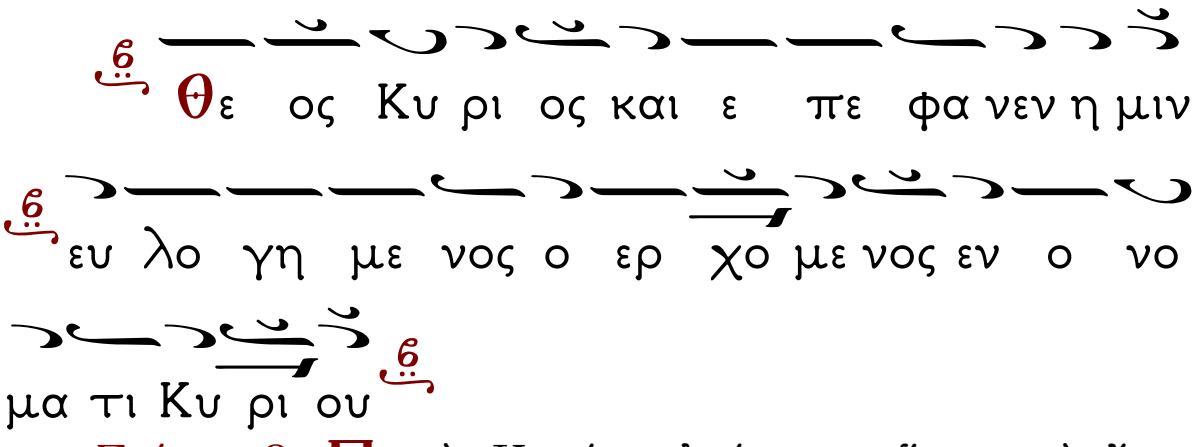

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τό ὡς ἄνω)

10-02-2017 ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους

Ἦχος δ΄ Δι

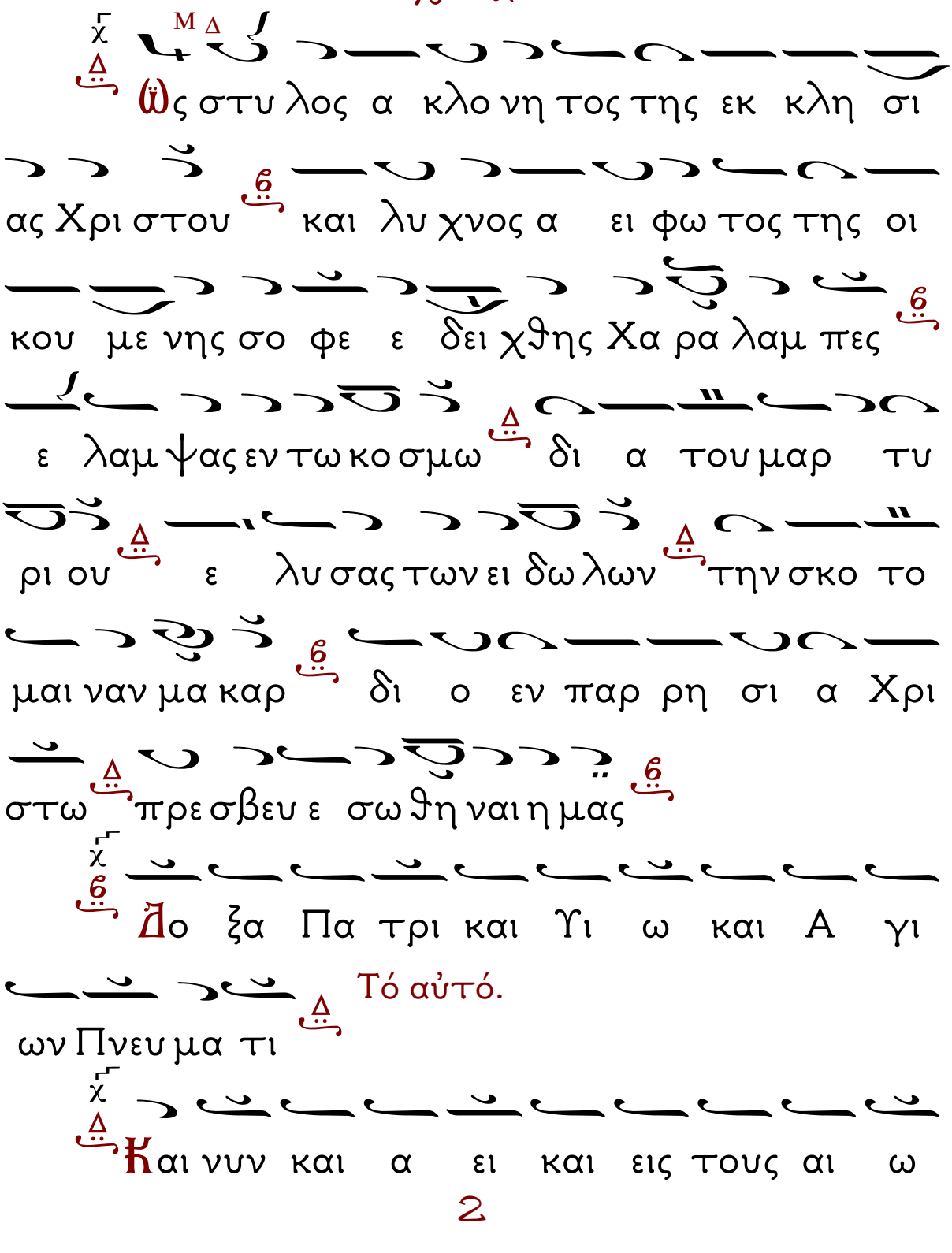

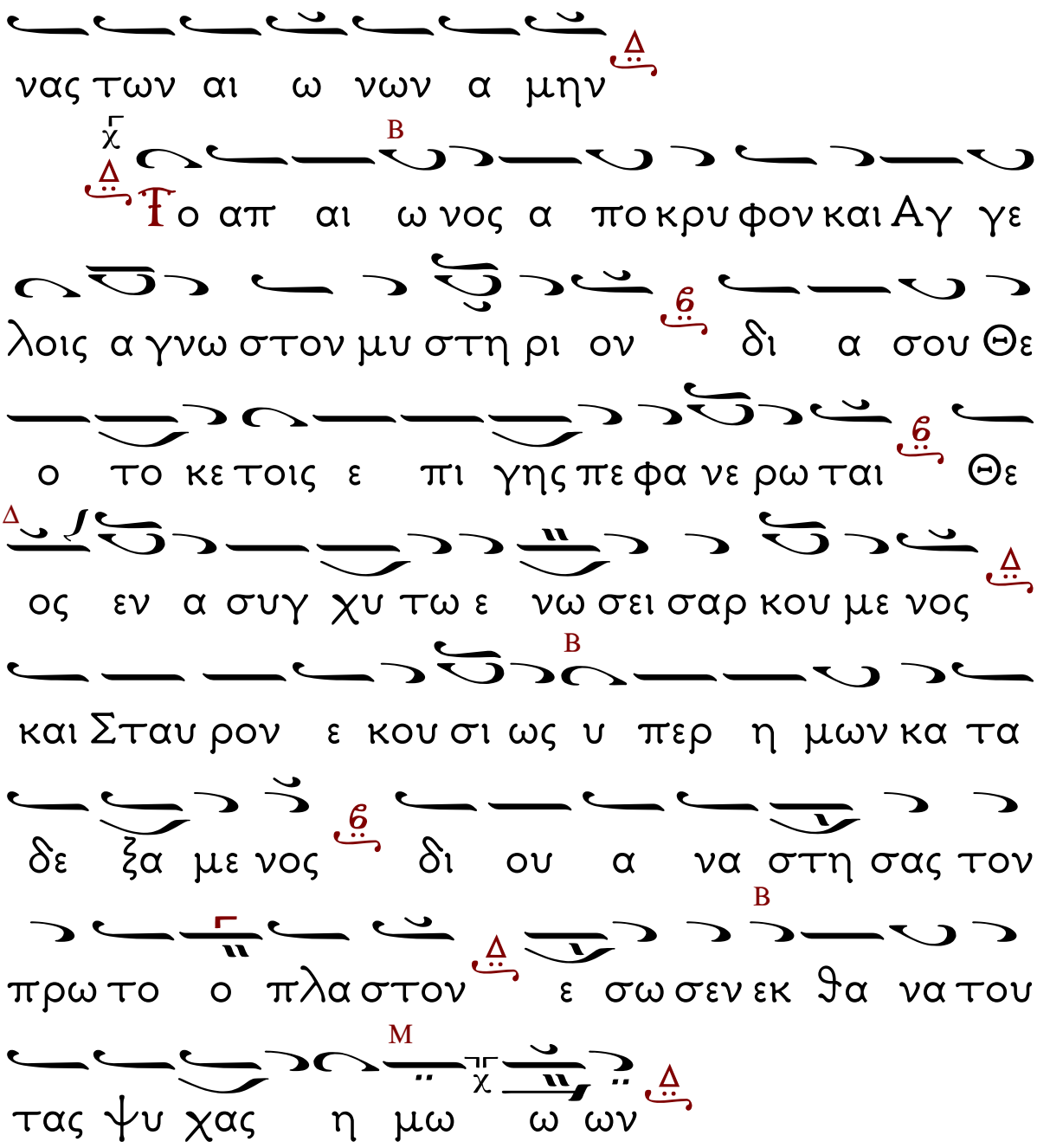
νας των αι ω νων α μην
Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε
λοις α γνω στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε
ο το κε τοις ε πι γης πε φα νε ρω ται Θε
ος εν α συγ χυ τω ε νω σει σαρ κου με νος
και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων κα τα
δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον
πρω το ο πλα στον ε σω σεν εκ θα να του
τας ψυ χας η μω ω ων

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν.

Κάθισμα, Ἦχος γ΄.

Θείας πίστεως.

Ἔργοις ἔλαμψας τῆς εὐσεβείας, πλάνην ἔσβεσας κακοδοξίας, ὡς τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης Χαράλαμπες, καὶ παρανόμων τὰς φάλαγγας ᾔσχυνας, τροπαιοφόρος παμμάκαρ γενόμενος, Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Θαῦμα μέγιστον! πῶς ἐν ἀγκάλαις, σὺ ἐβάστασας Παρθενομῆτορ, τὸν ἐν δρακὶ αὐτοῦ τὰ πάντα συνέχοντα, καὶ ἐκ μαζῶν σου ἐξέθρεψας γάλακτι, τὸν τροφοδότην καὶ πλάστην τῆς φύσεως, Κόρη πάναγνε, αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον,

Ὡς φωστὴρ ἀνέτειλας ἐκ τῆς Ἑῴας, καὶ πιστοὺς ἐφώτισας, ταῖς τῶν θαυμάτων σου βολαῖς, Ἱερομάρτυς Χαράλαμπες· ὅθεν τιμῶμεν τὰ θεῖά σου λείψανα.

Δόξα... Ὅμοιον.

Ἱερὸν τὸ Πνεῦμά σε Ἱερομάρτυς, Ἱερῶς ἀνέδειξε, τὸ Ἱερὸν θῦμα σοφέ, προσενεχθὲν ἱερώτατε, τῷ θείῳ λόγῳ, ᾧ θείως δεδόξασαι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Μωϋσῆς ἑώρακε πυρφόρον βάτον, σὲ τὸ πῦρ βαστάσασαν, τὸ τὰς ψυχὰς φωταγωγοῦν, καὶ μὴ φλεχθεῖσαν Πανάμωμε, δρόσου δὲ μᾶλλον, πλησθεῖσαν τῆς χάριτος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Κάθισμα, Ἦχος γ΄.

Τὴν ὡραιότητα.

Τὴν καθαρότητα Μάρτυς τοῦ βίου σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τοῦ μαρτυρίου σου, καταπλαγεῖσα ἡ Ἑλλάς, βοᾷ σοι εὐφραινομένη. Σήμερον τιμῶμέν σου, κεφαλὴν τὴν σεβάσμιον, θραῦσον τὰ φρυάγματα, τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν Ἅγιε, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν κινδύνων, καὶ νοσημάτων τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Τὴν ἀπειρόγαμον θεογεννήτριαν, τὴν τὸν ἀχώρητον γαστρὶ χωρήσασαν, καὶ τὸν τροφέα τοῦ παντός, τῷ γάλακτι θρεψαμένην, μόνην ἐξισχύσασαν, τῆς κατάρας λυτρώσασθαι, γένος

τὸ ἀνθρώπινον, τὴν πανάχραντον Δέσποιναν, ὑμνήσωμεν συμφώνως βοῶντες· Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Τὸ α΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ Ἤχου.

Ἦχος λ΄τος

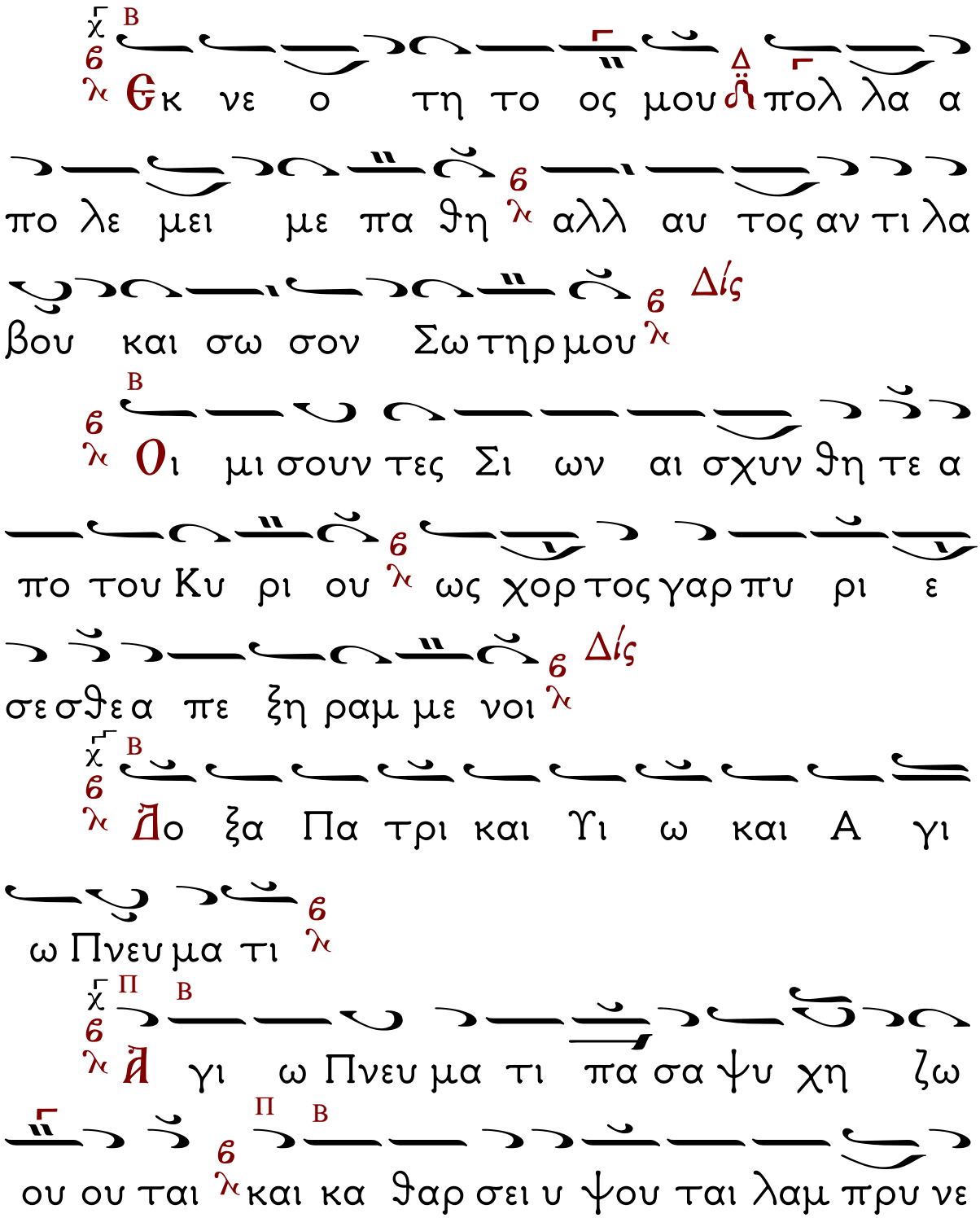

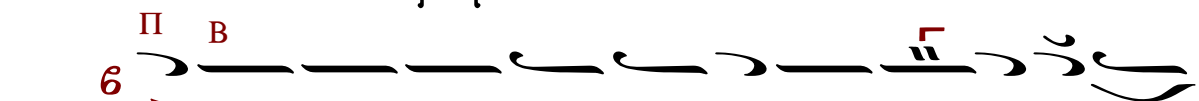

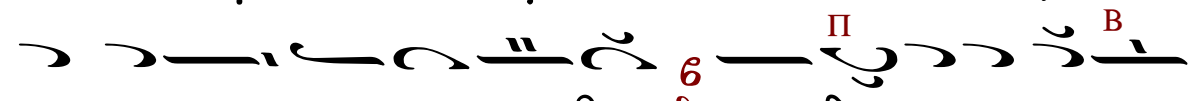

Προκείμενον

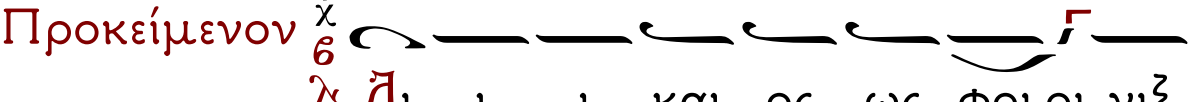

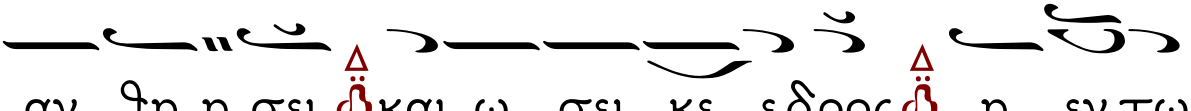

Στίχ. **Π**εφυτευμένοι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.

Τό τρίτον.

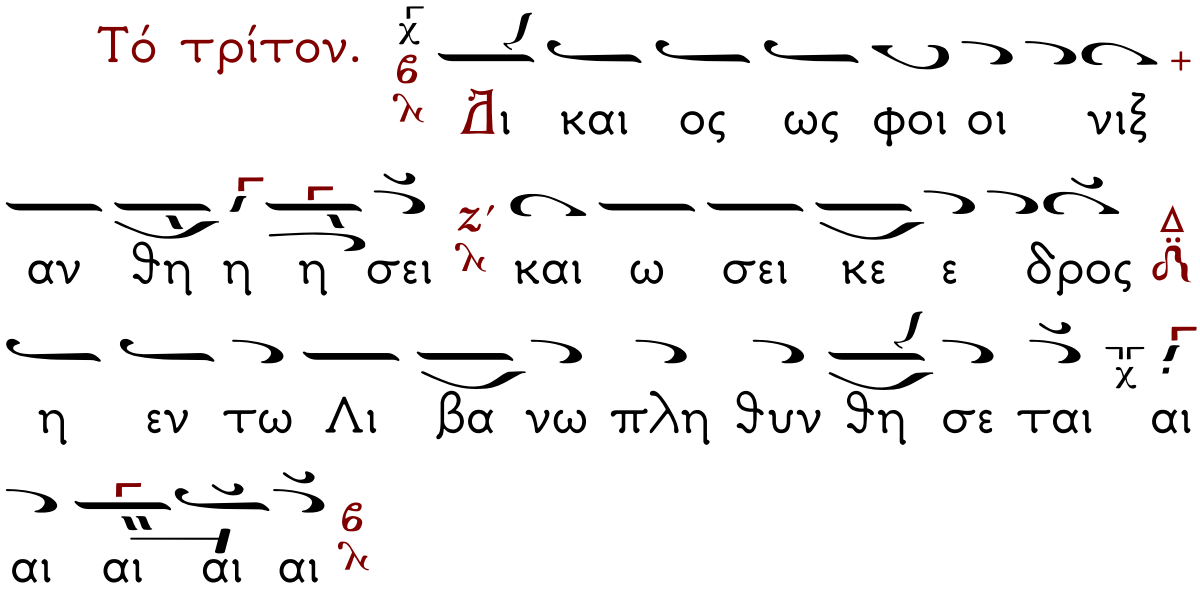
Δι και ος ως φοι οι νιξ
αν θη η η σει και ω σει κε ε δρος
η εν τω Λι βα νω πλη θυν θη σε ται αι
αι αι αι αι

ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν

ὁ χορὸς: Κύριε ἐλέησον

ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, .

ὁ χορὸς: Ἀμήν

Ἦχος Δι

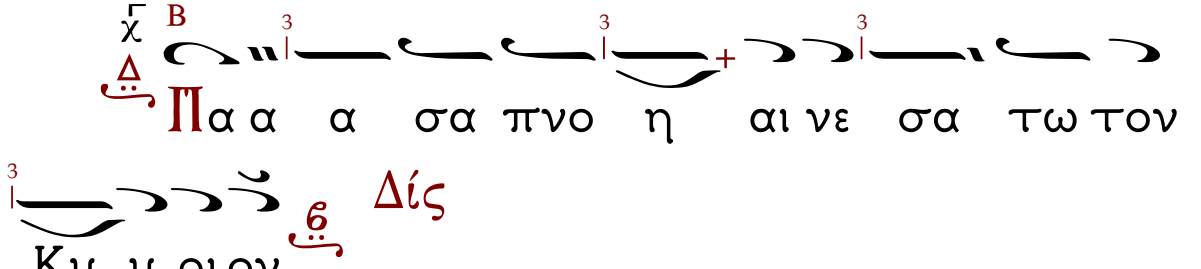

Δίς

Το τρίτον

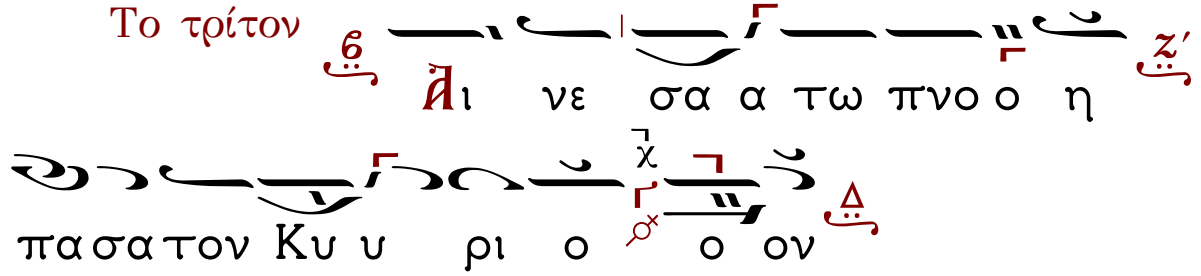

ὁ Διάκονος: Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι .

ὁ χορὸς:

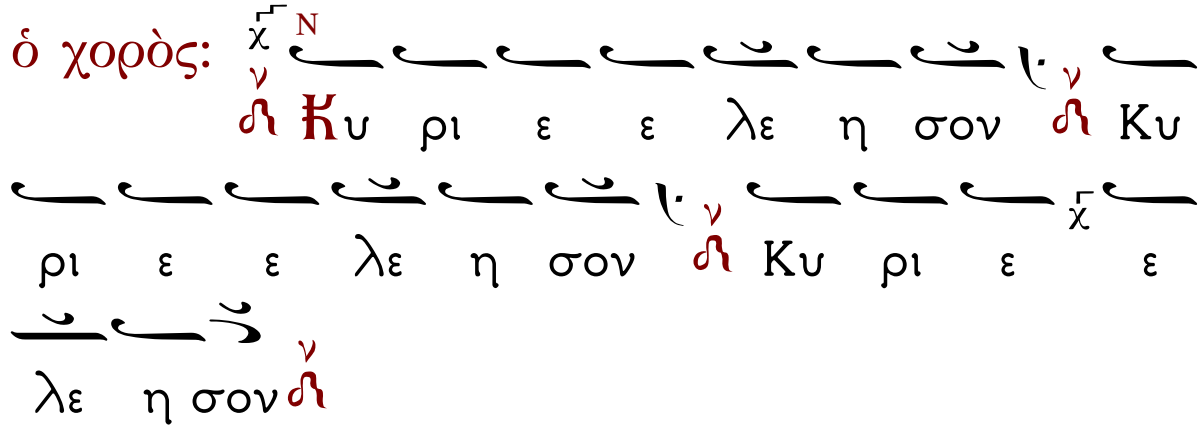

ὁ Διάκονος: **Σ**οφία. Ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, ὁ Ἱερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

ὁ Χορὸς:

Ἱερεὺς: Ἐκ τοῦ κατὰ _____ ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα, Διάκονος: **Π**ρόσχωμεν.

ὁ Χορὸς: 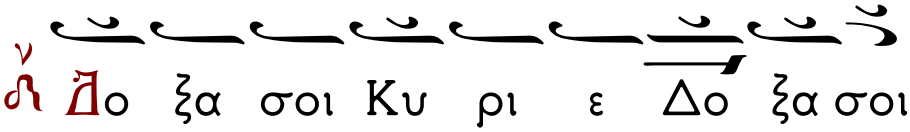

Ἱερεὺς: .....

Μετά το Εὐαγγέλιο,

Χορὸς: **Δ**όξα Σοι Κύριε, δόξα Σοι.

Εἶτα ἀναγινώσκεται ὁ Ν' ψαλμός

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις Σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου, καὶ τὸ Πνεῦμά Σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς Σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ Σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην Σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἰερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Μετὰ τὸν Ν' Ψαλμόν.

Ἦχος δι

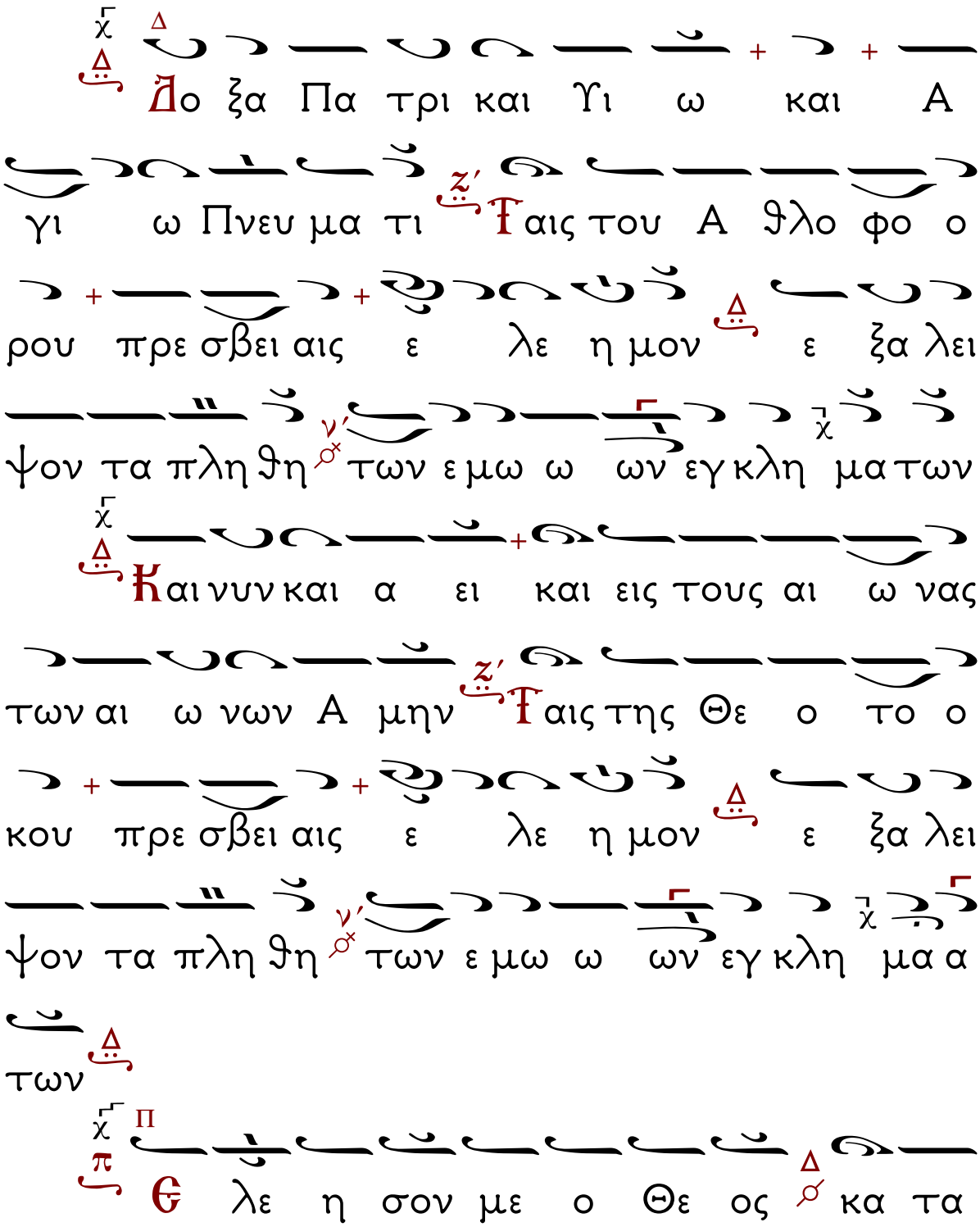

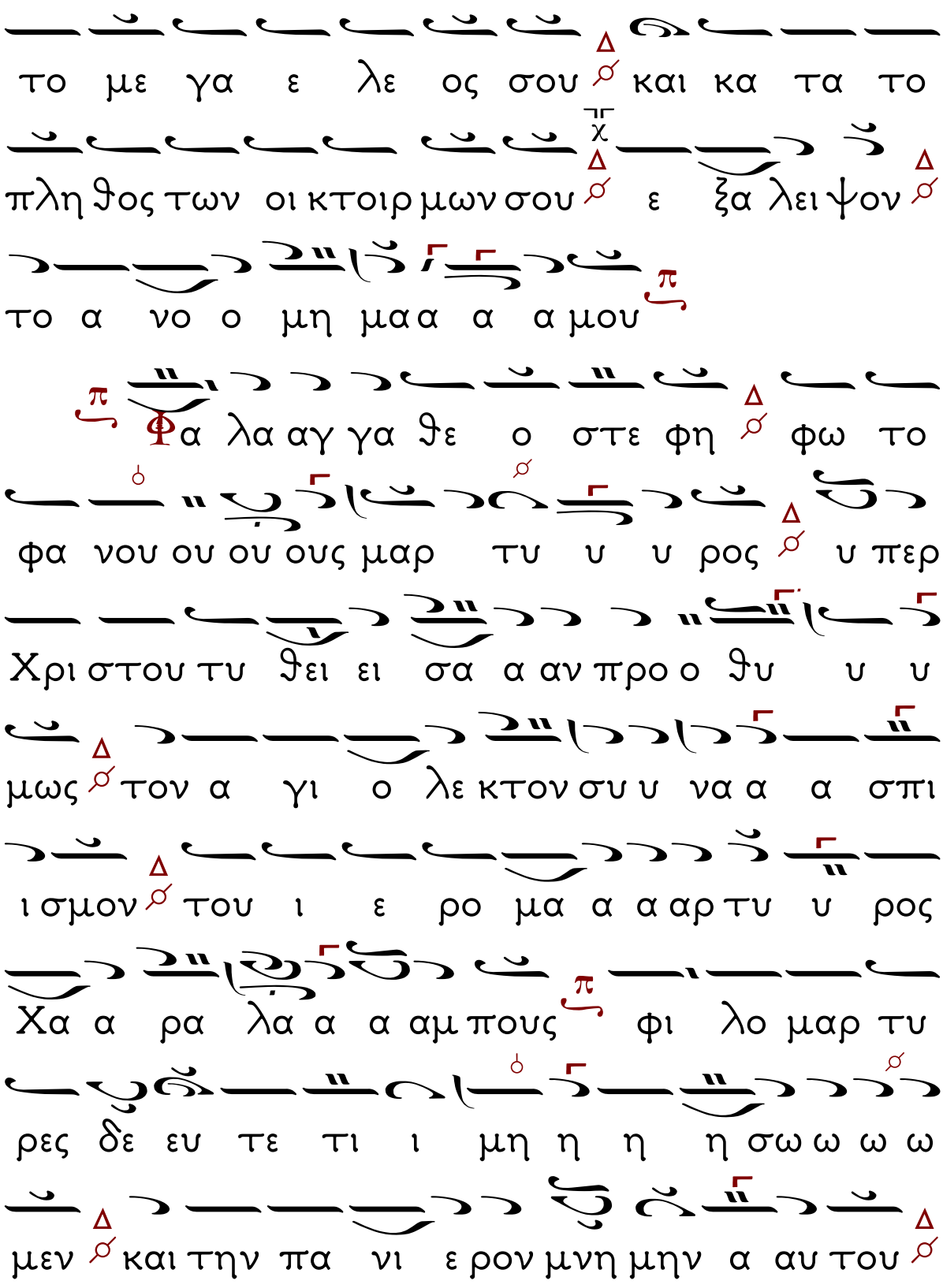
το με γα ε λε ος σου και κα τα το
πλη θος των οι κτοιρ μων σου ε ξα λει ψον
το α νο ο μη μα α α μου
Φα λα αγ γα θε ο στε φη φω το
φα νου ου ου ους μαρ τυ υ υ ρος υ περ
Χρι στου τυ θει ει σα α αν προ ο θυ υ υ
μως τον α γι ο λε κτον συ υ να α α σπι
ι σμον του ι ε ρο μα α α αρ τυ υ ρος
Χα α ρα λα α α αμ πους φι λο μαρ τυ
ρες δε ευ τε τι ι μη η η η σω ω ω ω
μεν και την πα νι ε ρον μνη μην α αυ του

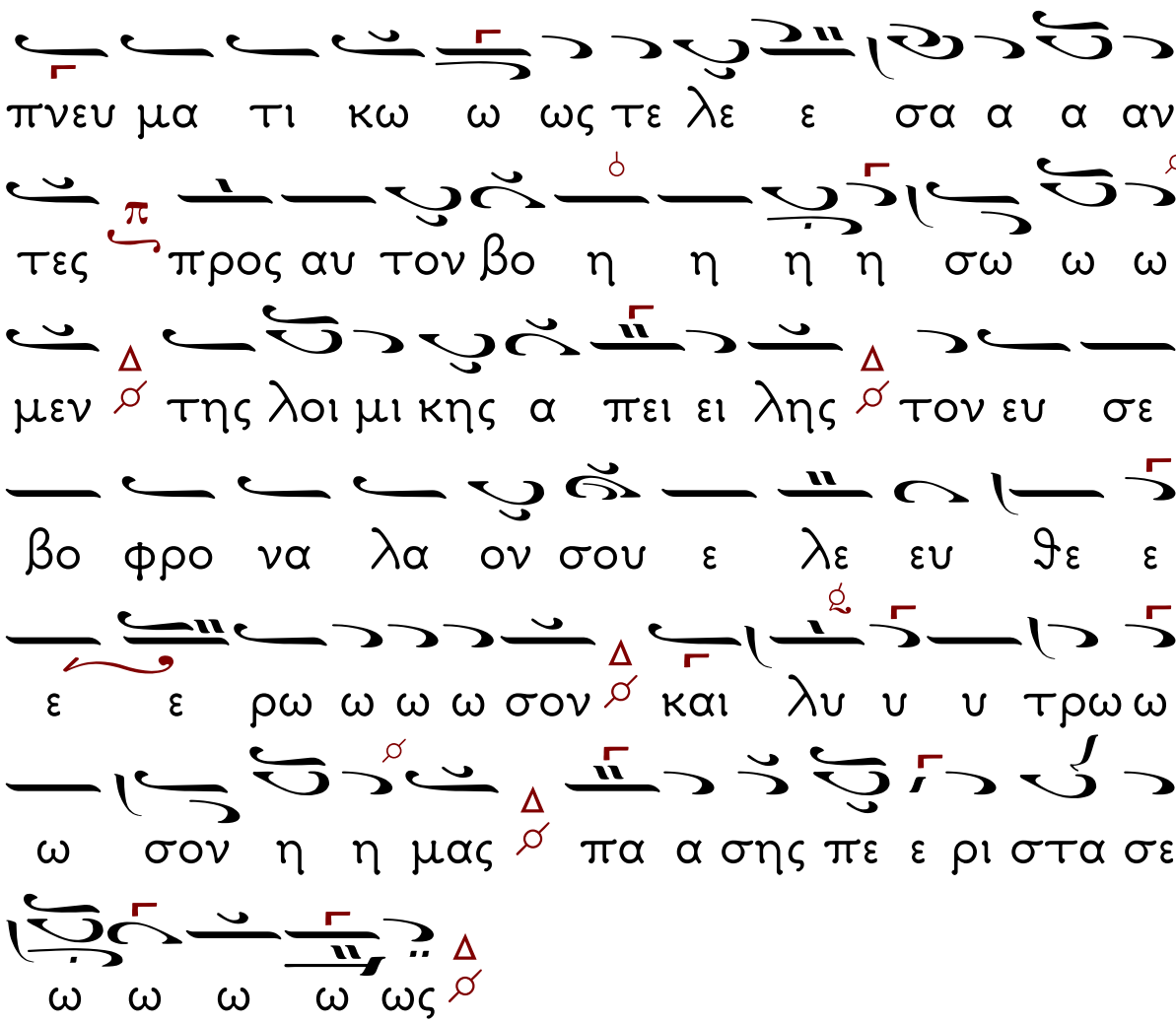
πνευ μα τι κω ω ως τε λε ε σα α α αν
τες προς αυ τον βο η η η η σω ω ω
μεν της λοι μι κης α πει ει λης τον ευ σε
βο φρο να λα ον σου ε λε ευ θε ε
ε ε ρω ω ω ω σον και λυ υ υ τρω ω
ω σον η η μας πα α σης πε ε ρι στα σε
ω ω ω ω ως

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ΄).

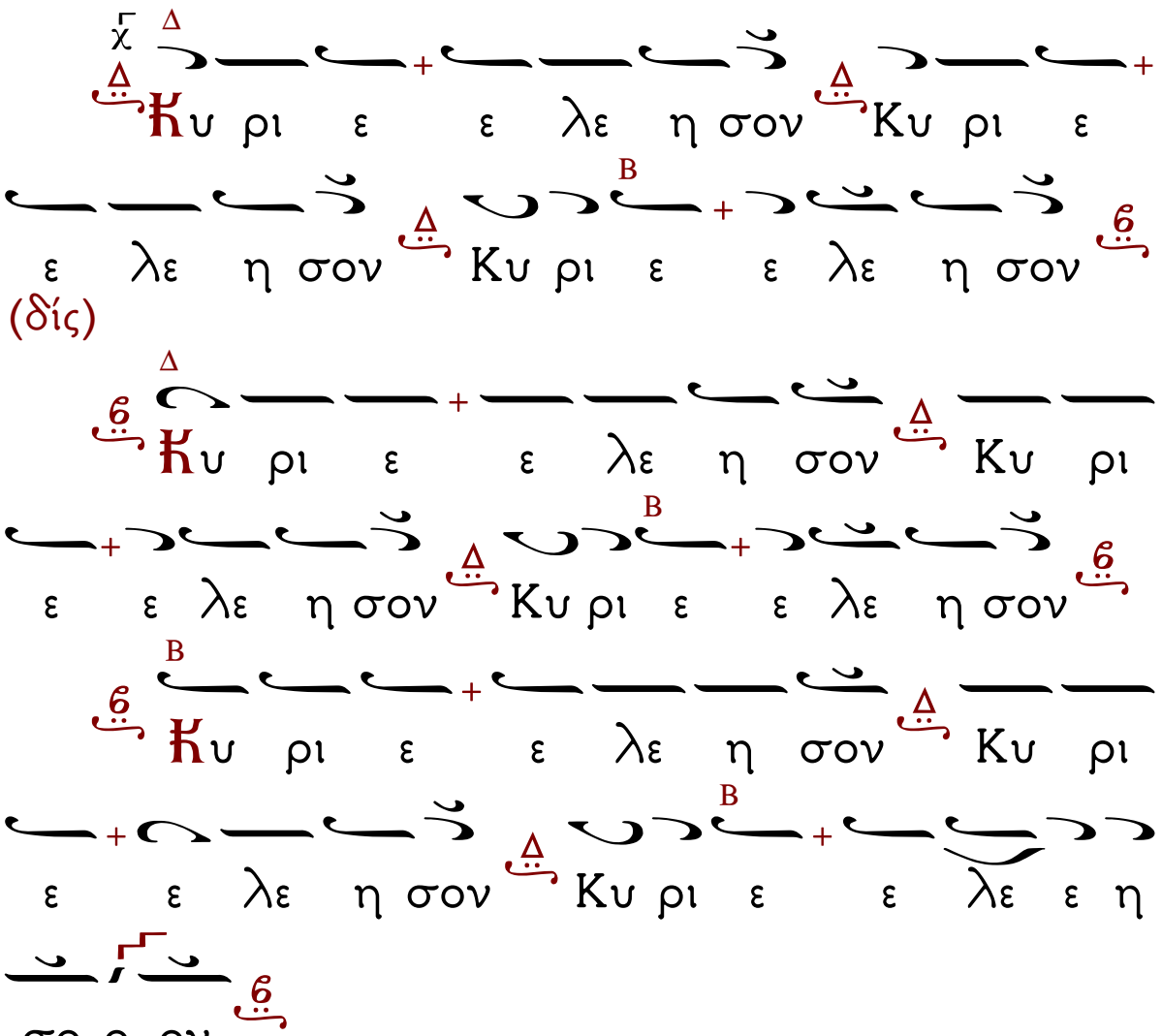

Εἶτα ψάλλομεν τὸν Κανόνα τῆς Θεοτόκου

Ὠδὴ α'. Ὁ Εἱρμός.

Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν.

Ἦχος πλ. δ΄ Γα

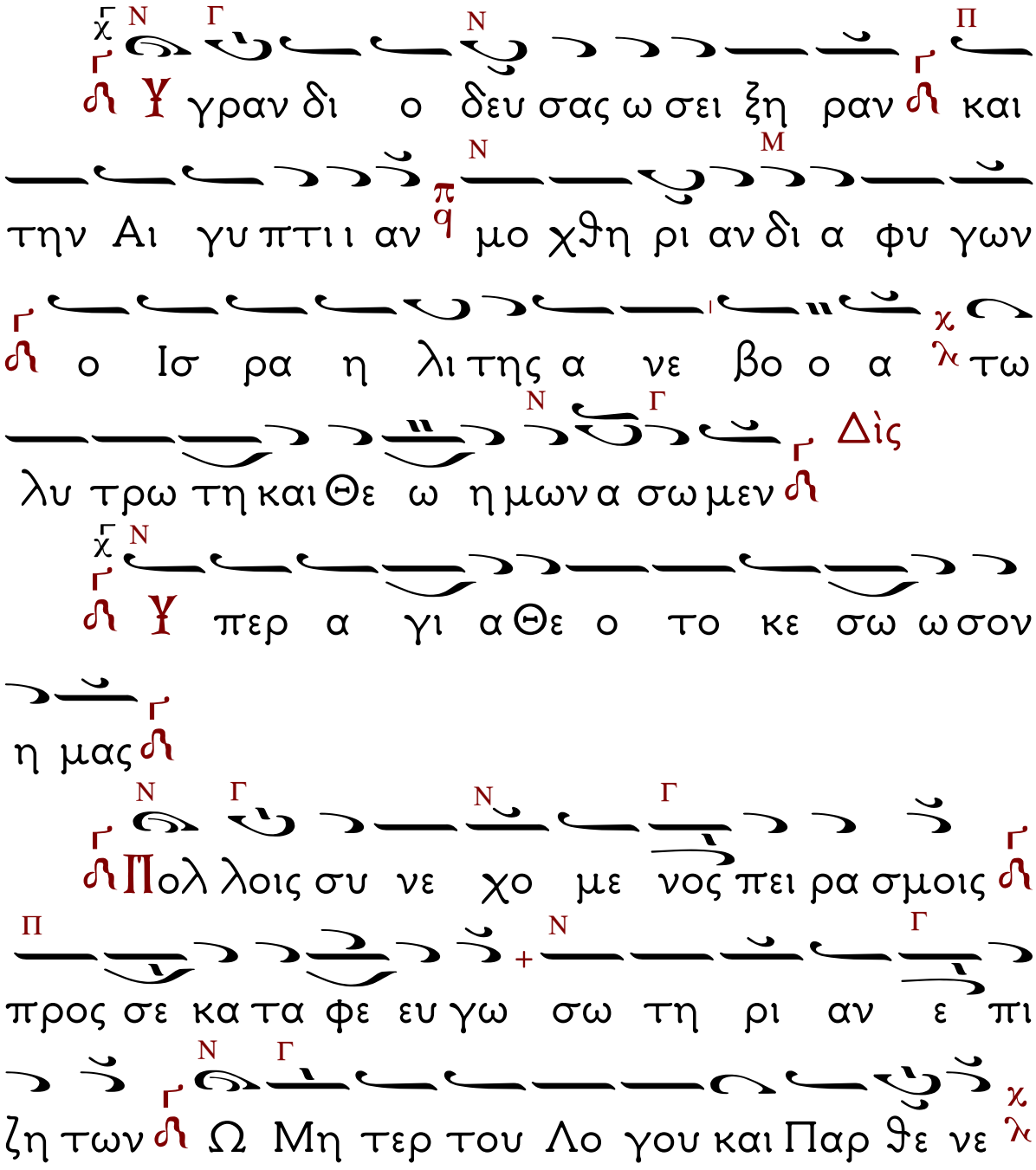

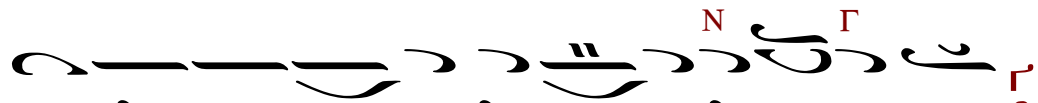
Ν Γ
των δυ σχε ρων και δει νων με δι α σω σον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

Πα θων με τα ρατ του σι προ σβο λαι πολ

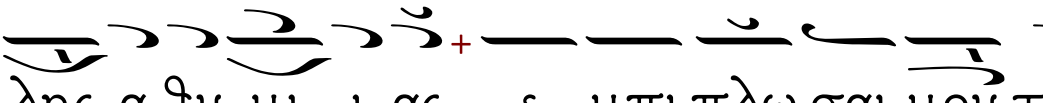
λης α θυ μι ι ας ε μπι πλω σαι μου την ψυ

χην ει ρη νευ σον Κο ρη τη γα λη νη χ λ την

του Υι ου και Θε ου σου Πα να μω με

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

η μας

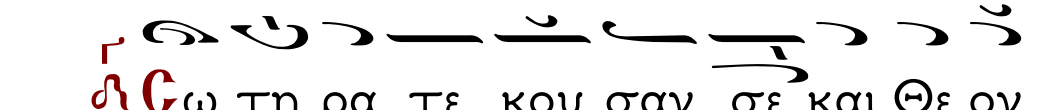
Σω τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον δυ

σω πω Παρ θε νε λυ τρω θη ναι με των δει νων

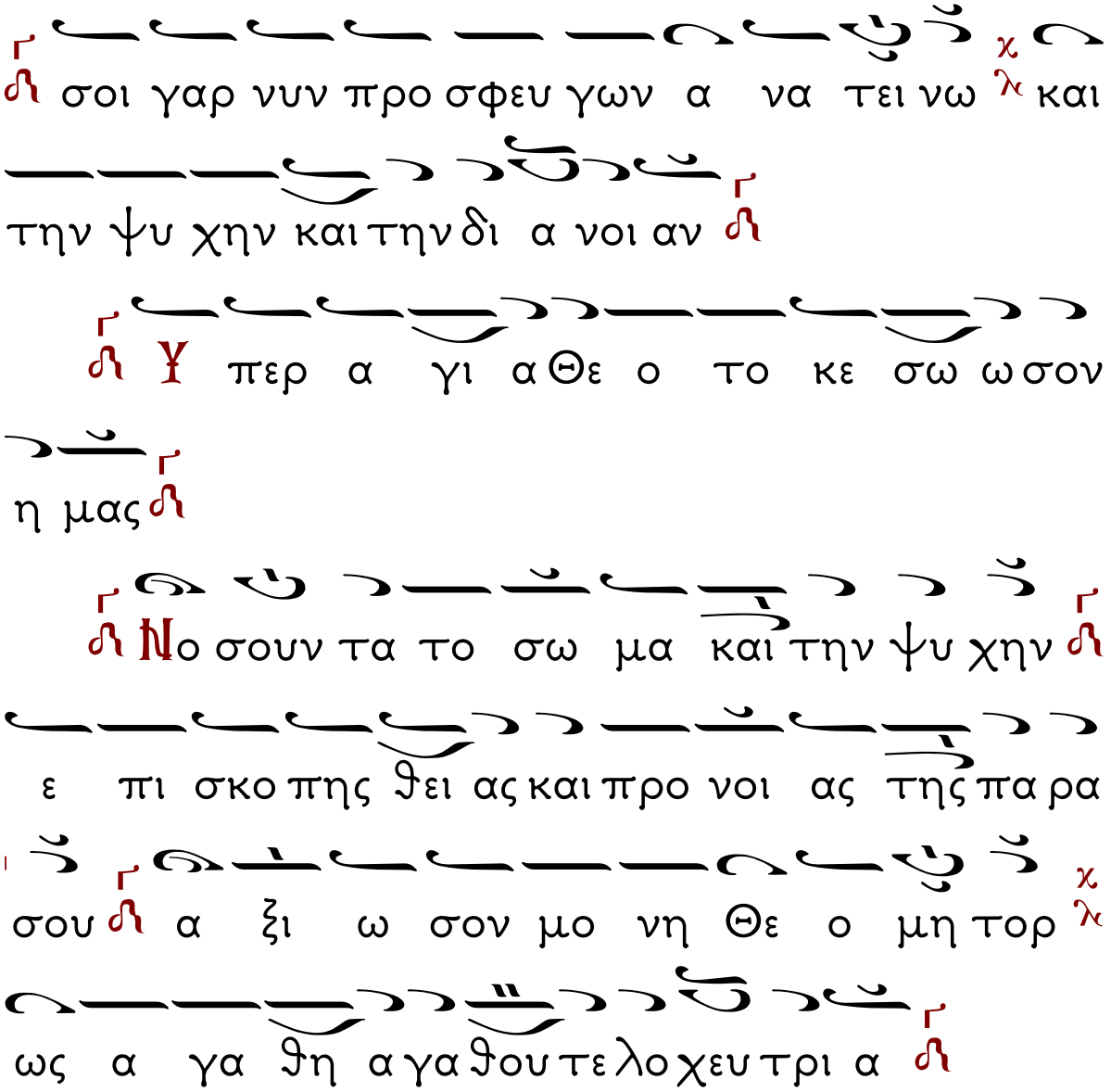
σοι γαρ νυν προ σφευ γων α να τει νω και
την ψυ χην και την δι α νοι αν
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον
η μας
Νο σουν τα το σω μα και την ψυ χην
ε πι σκο πης θει ας και προ νοι ας της πα ρα
σου α ξι ω σον μο νη Θε ο μη τορ
ως α γα θη α γα θου τε λο χευ τρι α

Κανὼν α΄ τοῦ Ἁγίου.
Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄.
Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χοροβατῶν εὐφροσύνως τὰ νοητά, οὐρανῶν σκηνώματα, καὶ λαμπόμενος φωτί, ἀνεσπέρῳ ῥῦσαί με παθῶν, ταῖς πρεσβείαις σου Σοφέ, ὅπως ὑμνήσω σε.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ φωτοφόρος σου μνήμη ἡλιακάς, ἀπαστράπτει χάριτας, καὶ φωτίζει τοὺς πιστῶς, ἐν αὐτῷ τιμῶντάς σε χαρᾶς, λαμπροτάτης ἀληθῶς, Μάρτυς ἐπώνυμε.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ταῖς τῶν αἱμάτων ῥανίσι τὴν ἁλμυράν, ἀπιστίας θάλασσαν, κατακλύσας ποταμός, εὐσεβείας γέγονας Χριστοῦ, καταρδεύων ἀληθῶς, τὴν Ἐκκλησίαν ἀεί.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον

Ἁμαρτιῶν καταιγίδες καὶ λογισμῶν, ἐναντία κύματα, καὶ παθῶν ἐπαγωγαί, ἐπ᾽ ἐμὲ διήλθοσαν, τῇ σῇ, Θεοτόκε κραταιᾷ πρεσβείᾳ, σῶσόν με.

Κανὼν β΄ τοῦ Ἁγίου.
Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄.
Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὴν κάραν τὴν πάνσεπτον, καὶ τὰ παλαίσματα Κύριε, ὑμνεῖν ἐφιέμενος, τοῦ σοῦ θεράποντος, θείαν ἔλλαμψιν, ἐξ ὕψους ἐξαιτοῦμαι, δι' ἧς ἀναμέλψασθαι, ταῦτα δυνήσομαι.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σεβῆρον τὸν ἄθεον, τὸν ὠρυόμενον λέοντα, καθεῖλες Χαράλαμπες, σὺν Κρίσπῳ ἄφρονι, τὴν δυσσέβειαν, τὴν τούτων ἀπελέγξας, ἀνθ' ὧν ἐστεφάνωσαι, χειρὶ τοῦ Κτίστου σου.

Δόξα...

Βασίλειον κόσμον σε, ἡ Ἐκκλησία ἐκτήσατο, δαιμόνων διώκτην τε, θεῖε Χαράλαμπες, νοσημάτων τε, παντοίων ἐλατῆρα· διὸ ἑορτάζει σου, τὴν μνήμην Ἅγιε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, καὶ Θεοτόκον ὑμνήσωμεν, τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, στάμνον τὴν πάγχρυσον, τὴν βαστάσασαν, τὸ φύσει θεῖον μάννα, τὸ τρέφον ἑκάστοτε, πιστούς τῇ χάριτι.

Εἶτα ψάλλομεν τὸν Κανόνα τῆς Θεοτόκου.
Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.
Οὐρανίας ἀψῖδος.

Ἦχος πλ. δ Γα

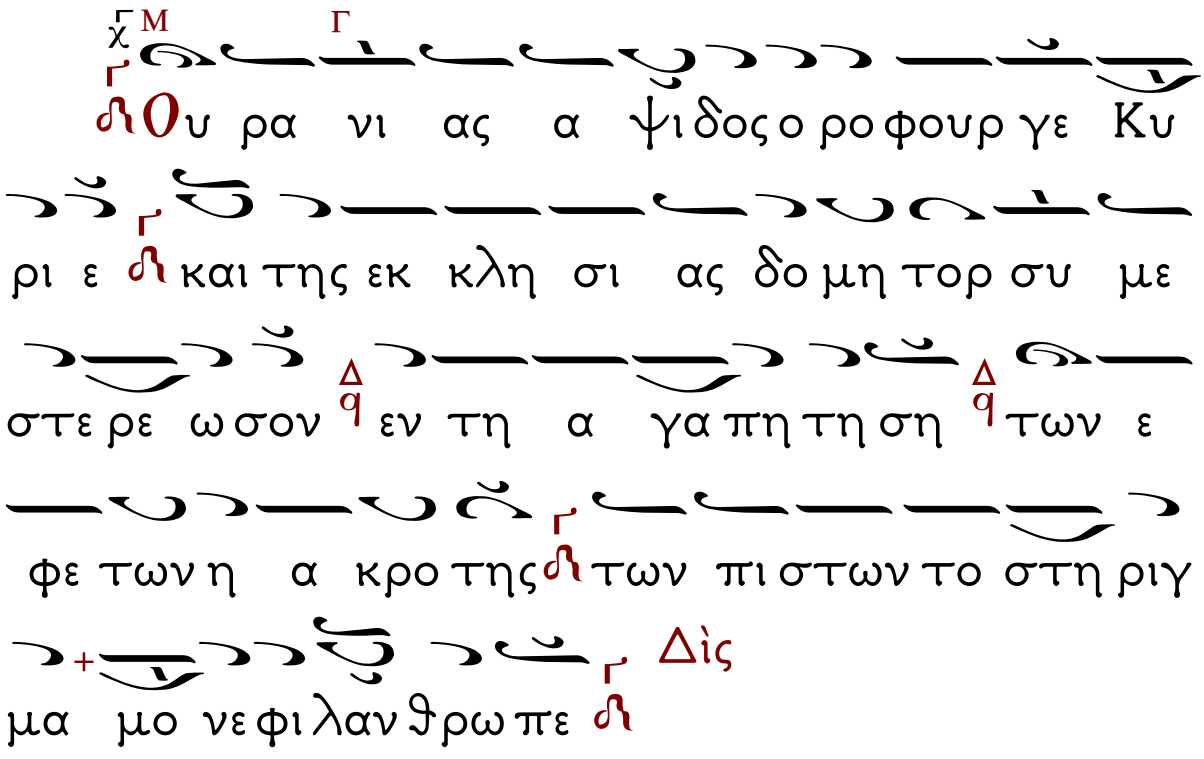

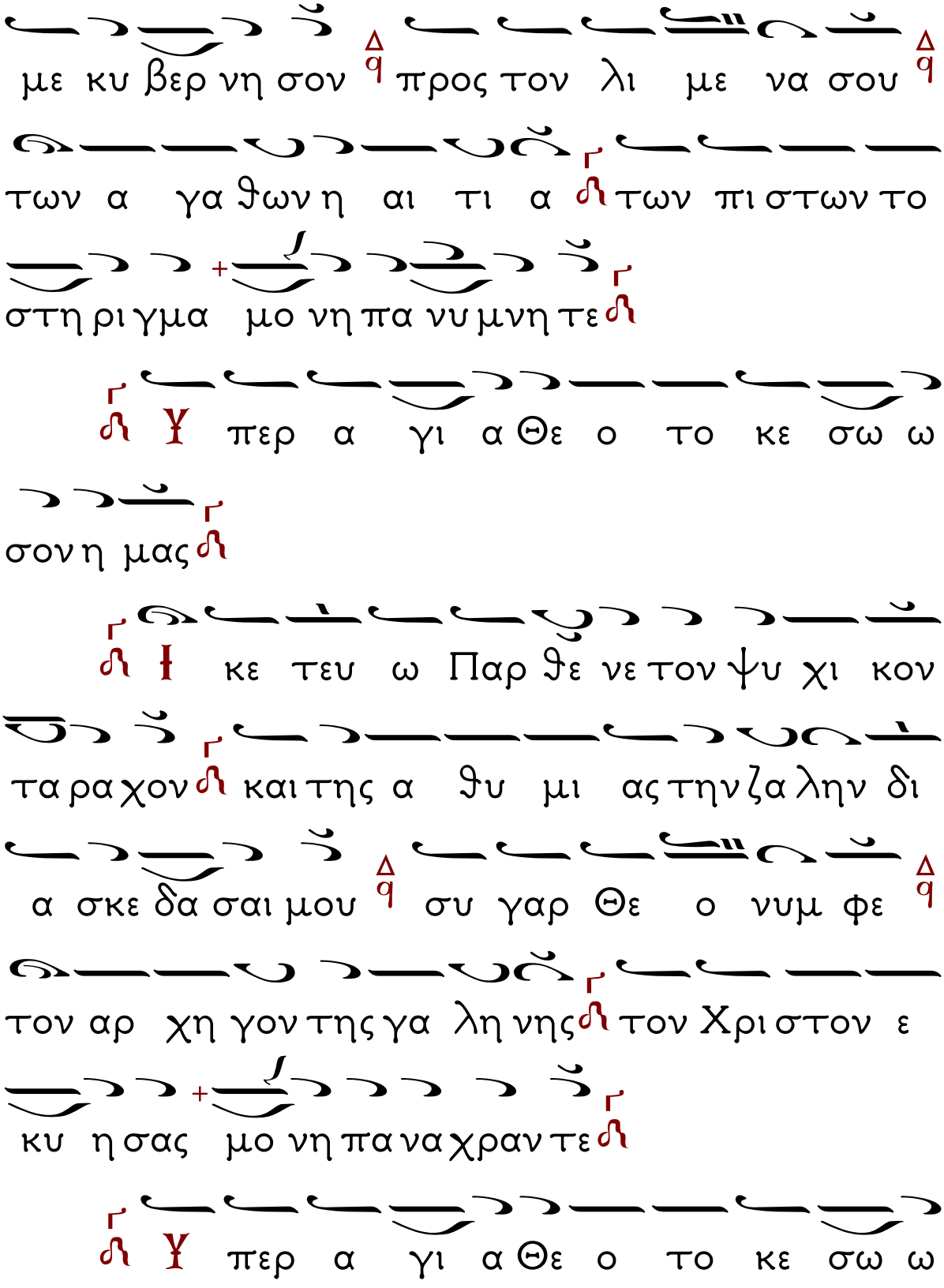
με κυ βερ νη σον προς τον λι με να σου
των α γα θων η αι τι α των πι στων το
στη ρι γμα μο νη πα νυ μνη τε
περ α γι α Θε ο το κε σω ω
σον η μας
κε τευ ω Παρ θε νε τον ψυ χι κον
τα ραχον και της α θυ μι ας την ζα λην δι
α σκε δα σαι μου συ γαρ Θε ο νυμ φε
τον αρ χη γον της γα λη νης τον Χρι στον ε
κυ η σας μο νη πα ναχραν τε
περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σον η μας
Θυ ερ γε την τε κου σα τον των κα λων
αι τι ον της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον
πα σιν α να βλυ σον παν τα γαρ δυ να σαι
ως δυ να τον εν Ι σχυ ι τον Χρι στον κυ
η σα σα Θε ο μα κα ρι στε
Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω
σον η μας
Χα λε παις αρ ρω στι αις και νο σε ροις πα
θε σιν ε ξε τα ζο με νω Παρ θε νε συ μοι
βο η θη σον των ι α μα των γαρ α

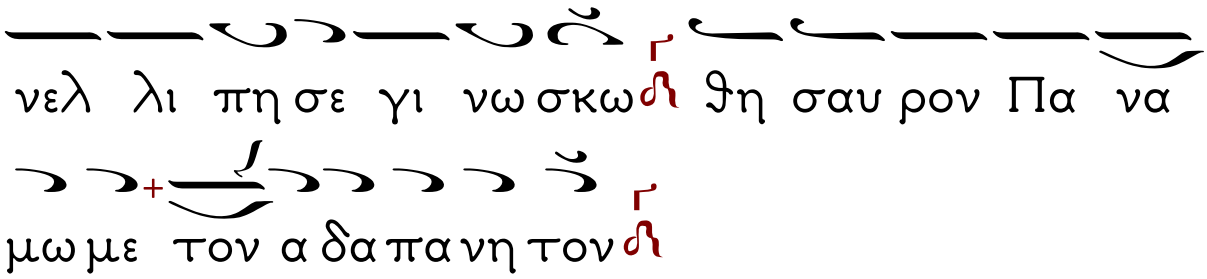
νελ λι πη σε γι νω σκω ϑη σαυ ρον Πα να
μω με τον α δα πα νη τον

Κανὼν α΄ τοῦ Ἁγίου.
Ὠδὴ γ΄. Ἦχος πλ. β΄
Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐκ ἔστιν ὅλως ἐξειπεῖν, τῶν θαυμάτων τὰ πλήθη, ἅπερ ἔδρασας ἔτι, ἐν τῷ βίῳ περιών, καὶ πρὸς Θεὸν μετελθών, Ἀθλοφόρε, Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δυνάμει θείᾳ κρατυνθείς, τὸ ἀνίσχυρον θράσος, τῶν ἀνόμων καθεῖλες, στρατιώτης ὡς στερρός, Χαράλαμπες ἀθλητά, ὡς ὁπλίτης θείας παρατάξεως.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λίμάτων ῥεύσαντες κρουνοί, σοῦ τοῦ σώματος πᾶσαν, ἀσεβείας τὴν φλόγα, καὶ δεινὴν πυρκαϊάν, κατέσβεσαν, τῆς τρυφῆς, τὸν χειμάρρουν, σοὶ δὲ προεξένησαν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον

Ἁγίων Ἅγιον Θεόν, τέτοκας Παναγία, ἁγιότητος οἶκος, δεδειγμένη καθαρός, καὶ Πύλη μόνος Χριστός, ἣν διῆλθε, σῴζων τὸ ἀνθρώπινον.

Κανὼν β΄ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοφόρε, πιστῶς συνελθόντας ἐν ναῷ, τὴν Κάραν προσκυνῆσαί σου, τὴν θείαν καὶ σεβάσμιον, φρούρει καὶ διαφύλαττε, σκανδάλων τοῦ πολεμήτορος.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεκρὸν νεανίαν ἀναστήσας, δαιμόνων ὀφθείς τε ἐλατήρ, πλήθη βροτῶν ἐξέστησας, καὶ τῷ Χριστῷ προσήγαγες, μαρτυρικῷ ἐν αἵματι, χειρῶν ἁρπάσας τοῦ δράκοντος.

Δόξα...

Δεῦτε ἡ πληθὺς τῶν Χριστωνύμων, Κυρίου τὸν Μάρτυρα πιστῶς, αἰνέσωμεν καὶ στέψωμεν, αὐτοῦ τὴν Κάραν ᾄσμασι, πνευματικοῖς τὴν πάνσεπτον, πταισμάτων λύσιν ὡς εὕρωμεν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Θεὸν Λόγον, τὸν κόσμῳ ἀχώρητον παντί, ἐν τῇ γαστρὶ χωρήσασα, ἀγκάλαις σου ἐβάστασας, Παρθενομῆτορ ἄχραντε, Χριστιανῶν καταφύγιον.

Κάθισμα, Ἦχος γ΄.
Θείας πίστεως,

Στῦλος ἄσειστος τῆς Ἐκκλησίας, λύχνος ἄσβεστος τῆς οἰκουμένης, Ἀθλοφόρε ἀνεδείχθης Χαράλαμπες, καὶ ἀναλάμψας ἡλίου φαιδρότερον, τὴν τῶν εἰδώλων ἐλαύνεις σκοτόμαιναν, Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα... Ἦχος α΄.
Τὸν τάφον σου Σωτὴρ.

Τὰ στίφη τῶν πιστῶν, εὐσεβῶς συνελθόντα, τὸν Μάρτυρα Χριστοῦ, Χαραλάμπη τὸν μέγαν, ἀξίως εὐφημήσωμεν, εὐσεβείας τὸν πρόμαχον, ἀδαμάντινον, καὶ δυσσεβῶν καθαιρέτην, τὸν κηρύξαντα, Θεὸν τοῦ σύμπαντος κόσμου, Χριστὸν τὸν Θεάνθρωπον.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σῴζεις τοὺς δούλους σου.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄.
Ἐπεφάνης σήμερον.

Θησαυρὸν πολύτιμον ἡ Ἐκκλησία, τὴν σὴν κάραν κέκτηται, Ἱερομάρτυς Ἀθλητά, τροπαιοφόρε Χαράλαμπες· διὸ καὶ χαίρει τὸν Κτίστην δοξάζουσα.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν στερρὸν ὁπλίτην, καὶ Χριστοῦ στρατιώτην καὶ μέγαν ἐν Μάρτυσι, Χαραλάμπη τὸν πανένδοξον, συνελθόντες εὐφημήσωμεν· ὑπὲρ Χριστοῦ γὰρ καὶ τῆς ἀληθείας λαμπρῶς ἠγωνίσατο, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν τρανῶς ἀνεκήρυξε, τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατήργησε, βασιλέα παρανομώτατον ἤλεγξε, καὶ τὴν κάραν ἐτμήθη, χαίρων καὶ ἀγαλλόμενος· διὸ καὶ τὸν στέφανον εἴληφε παρὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου, καὶ συμπολίτης Ἀγγέλων ἐγένετο. Ὅθεν ἡ Ἐκκλησία τῶν Ὀρθοδόξων, τούτου τὴν πάντιμον κάραν κατασπαζομένη, καὶ εὐφημίαις καταστέφουσα, καὶ πολλῶν δεινῶν καὶ νόσων ἀπαλλαττομένη, χαίρει τὸν Κτίστην δοξάζουσα.

Συναξάριον

Τῇ Ι΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους.

Στίχοι

Κατηξιώθης, Χαράλαμπες, ἐκ ξίφους,
Καὶ λαμπρότητος καὶ χαρᾶς τῶν Μαρτύρων.

Τῇ δεκάτῃ Χαράλαμπες, ἐὸν ἐτμήθης ἀπὸ λαιμόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Βάπτος καὶ Πορφύριος, οἱ τιμωροῦντες τὸν Ἅγιον Χαραλάμπη, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

Πορφύριος καὶ Βάπτος ἐκ κοινοῦ ξίφους,
Ἀθλήσεως βάπτουσι κοινὴν πορφύραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ πιστεύσασαι Ἅγιαι τρεῖς γυναῖκες ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

Τὰς τρεῖς γυναῖκας ἀρρενωποὺς μηνύει,
Ἄρρην ἀριθμός, ὁ τρία, πρὸς τὸ ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ Παρθένων, Ἐνναθᾶ, Οὐαλεντίνης, καὶ Παύλου.

Στίχοι

Εἰς ἀρραβῶνα παρθένοις κόραις δύο,
Ὁ νυμφίος δίδωσι θάρσος πρὸς φλόγα.
Ἐκεῖνος οὗτος Παῦλος ὁ Χριστοῦ φίλος,
Χριστοῦ πόθῳ τράχηλον ἐκτετμημένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀναστασίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχοι

Ἀναστάσιος, τὸν δρόμον τείνων πρόσω,
Γῆς ἐξαναστὰς πρὸς τὸν Ὕψιστον τρέχει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ζήνωνος.

Στίχοι

Ζήνων τὰ τερπνὰ τῆς Ἐδὲμ ζητῶν μόνα,
Εἰς τέρψιν εἶχε τὴν λύσιν τοῦ σαρκίου.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίες, Ἀνοίξω το στόμα μου ....

Ἦχος λ τος

Ὠδὴ α΄

Ἀ νοι ξω το στο μα μου και

πλη ρω θη σε ται Πνευ μα τος και λο γον ε

ρευ ξο μαι τη Βα σι λι δι Μη τρι και ο

φθη σο μαι φαι δρως πα νη γυ ρι ζων και α α

σω γη θο με νος τα αυ της τα θαυ μα τα

Ὠδὴ γ΄

Ἔ ους σου ους υ μνο λο γους Θε ο

το κε η ζω ω σα και α φθο νος πη γη

θι α σον συγ κρο τη σαν τας πνευ μα τι κον

στε ρε ω ω σον και εν τη θει α δο ξη σου

Ὁ α΄ χορός

στε φα νων δο ξης α ξι ω σον

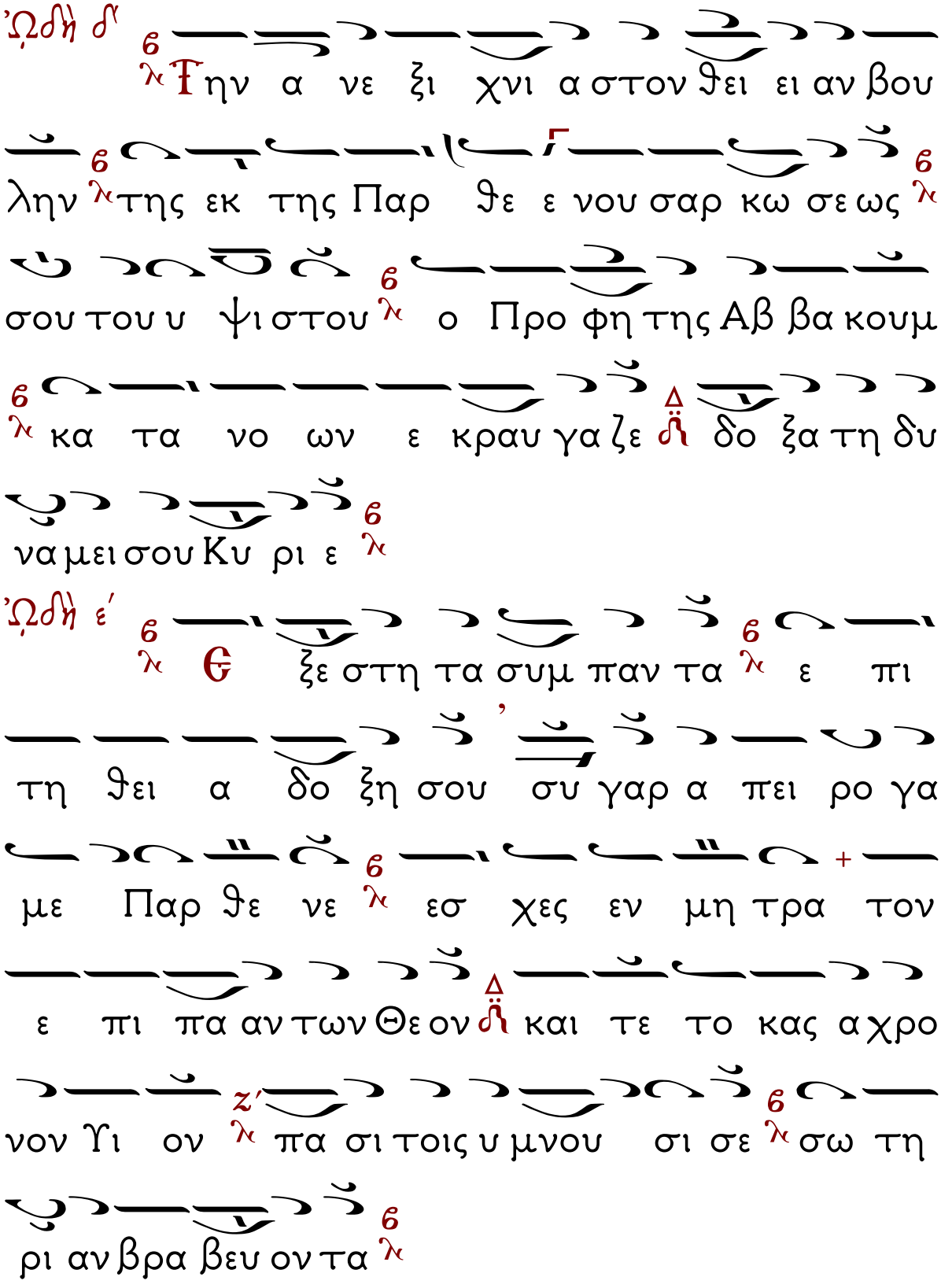
Ὠδὴ δ΄
Την α νε ξι χνι α στον θει ει αν βου
λην της εκ της Παρ θε ε νου σαρ κω σε ως
σου του υ ψι στου ο Προ φη της Αβ βα κουμ
κα τα νο ων ε κραυ γα ζε δο ξα τη δυ
να μει σου Κυ ρι ε
Ὠδὴ ε΄
Ξε στη τα συμ παν τα ε πι
τη θει α δο ξη σου συ γαρ α πει ρο γα
με Παρ θε νε εσ χες εν μη τρα τον
ε πι πα αν των Θε ον και τε το κας α χρο
νον Υι ον πα σι τοις υ μνου σι σε σω τη
ρι αν βρα βευ ον τα

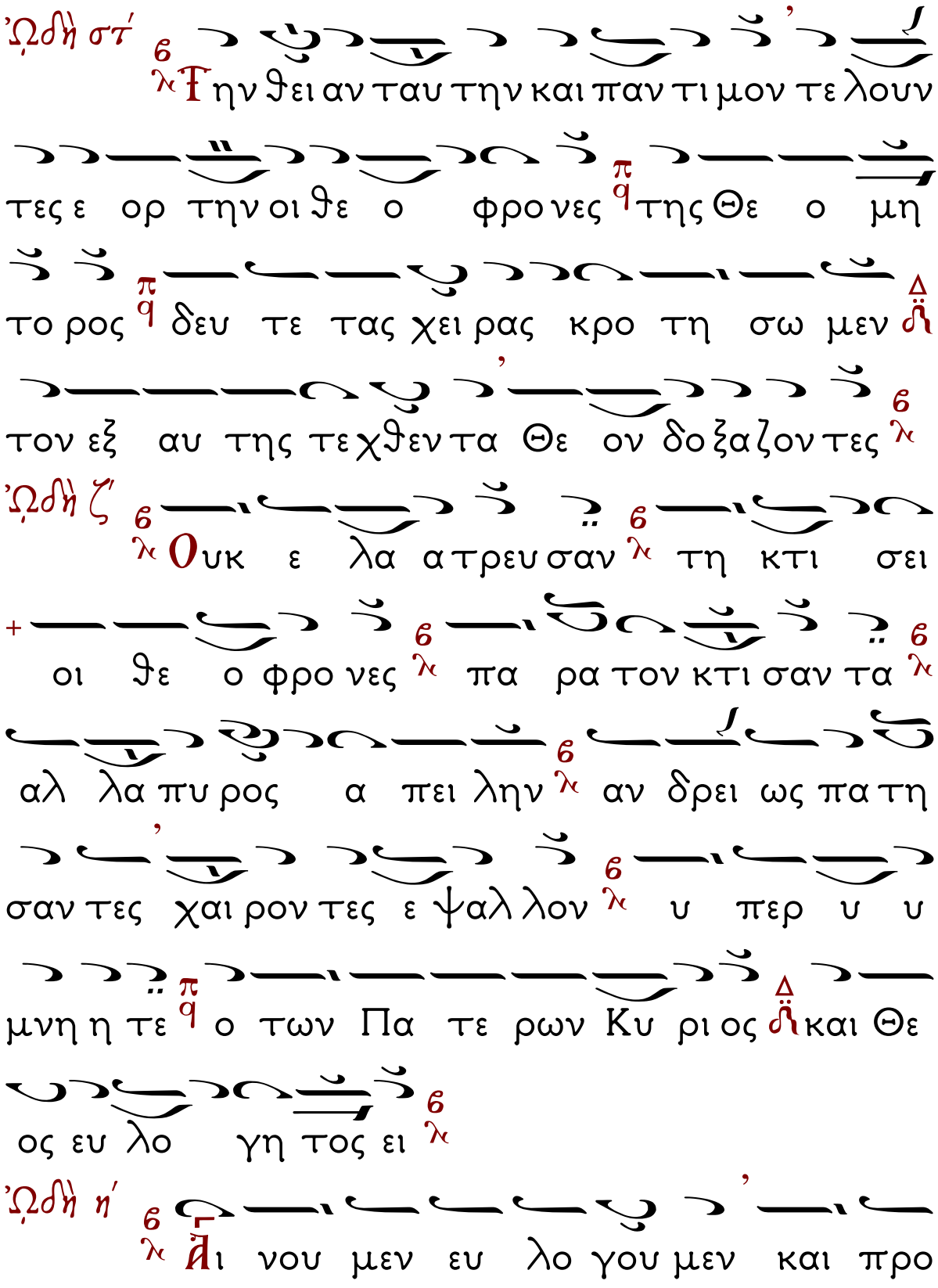
Ὠδὴ στ΄
Τ ην θει αν ταυ την και παν τι μον τε λουν
τες ε ορ την οι θε ο φρο νες της Θε ο μη
το ρος δευ τε τας χει ρας κρο τη σω μεν
τον εξ αυ της τε χθεν τα Θε ον δο ξα ζον τες
Ὠδὴ ζ΄
Ουκ ε λα α τρευ σαν τη κτι σει
οι θε ο φρο νες πα ρα τον κτι σαν τα
αλ λα πυ ρος α πει λην αν δρει ως πα τη
σαν τες χαι ρον τες ε ψαλ λον υ περ υ υ
μνη η τε ο των Πα τε ρων Κυ ρι ος και Θε
ος ευ λο γη τος ει
Ὠδὴ η΄
Αι νου μεν ευ λο γου μεν και προ

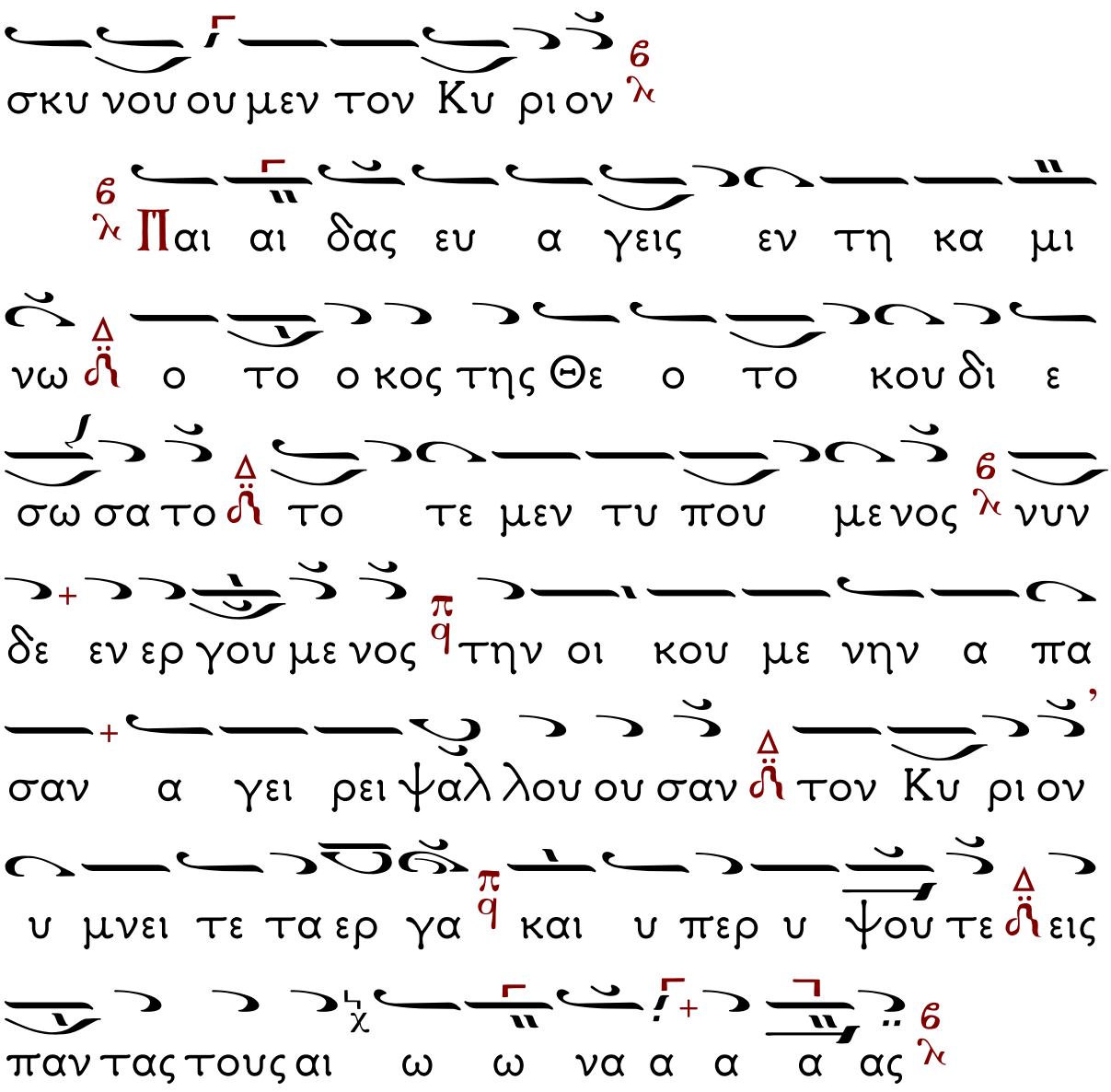
σκυ νου ου μεν τον Κυ ρι ον
Παι αι δας ευ α γεις εν τη κα μι
νω ο το ο κος της Θε ο το κου δι ε
σω σα το το τε μεν τυ που με νος νυν
δε εν ερ γου με νος την οι κου με νην α πα
σαν α γει ρει ψαλ λου ου σαν τον Κυ ρι ον
υ μνει τε τα ερ γα και υ περ υ ψου τε εις
παν τας τους αι ω ω να α α α ας

Τιμιωτέρα Ἦχος γ΄τος

Σπίχος α΄

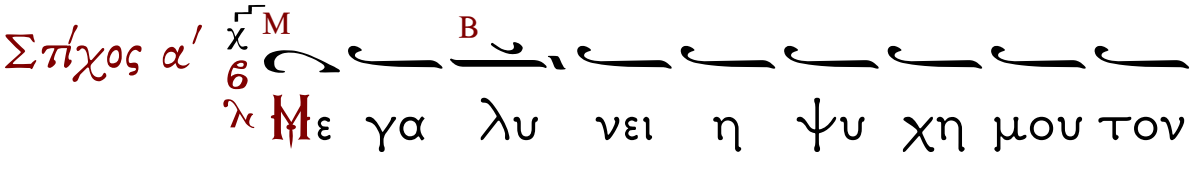

Σπίχος β΄

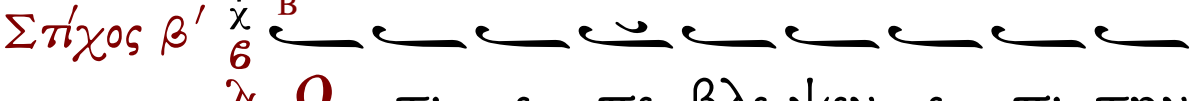

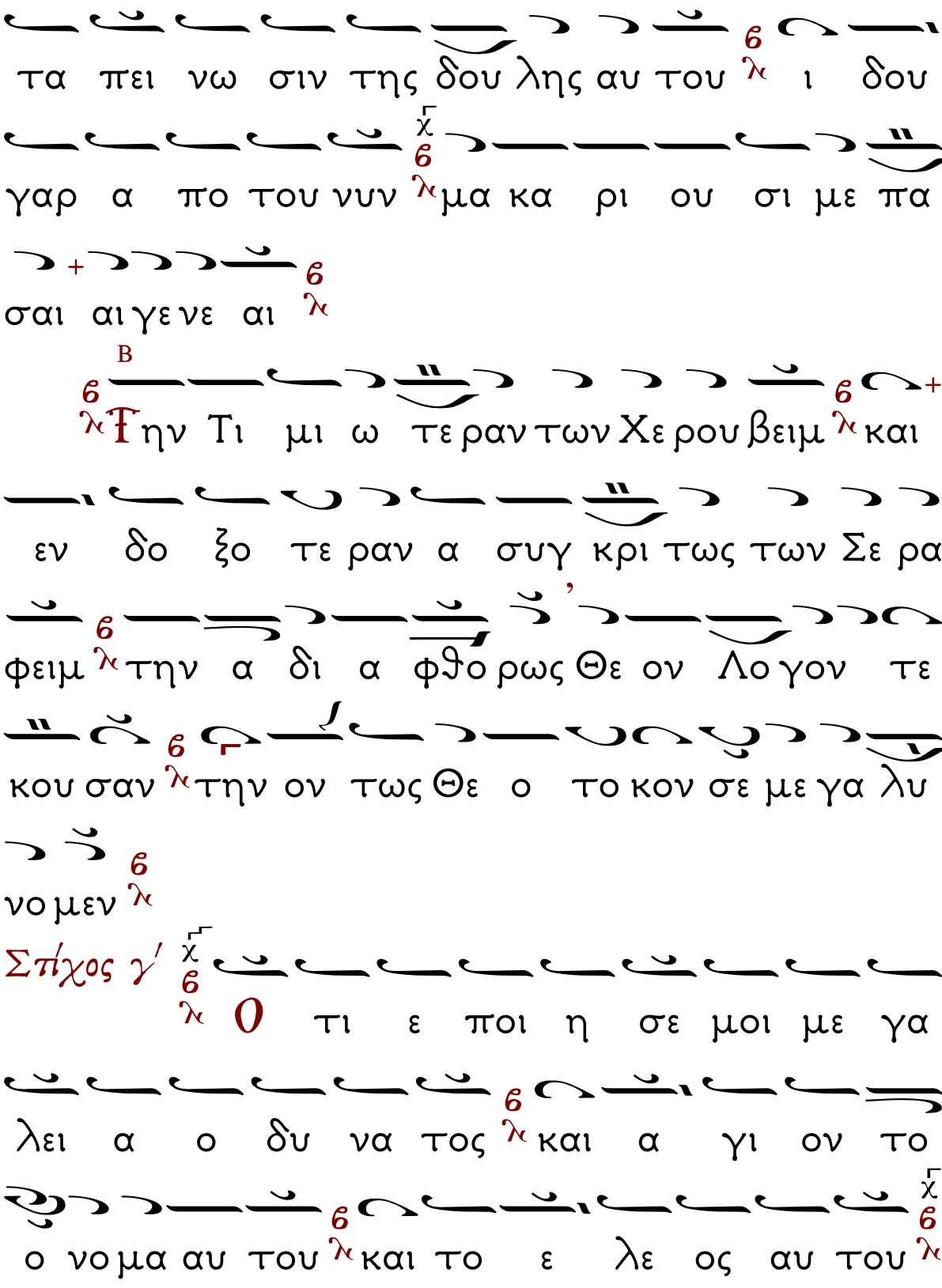
τα πει νω σιν της δου λης αυ του ι δου
γαρ α πο του νυν μα κα ρι ου σι με πα
σαι αι γε νε αι
Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ και
εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε
κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
νο μεν
Σπίχος γ΄
Ο τι ε ποι η σε μοι με γα
λει α ο δυ να τος και α γι ον το
ο νο μα αυ του και το ε λε ος αυ του

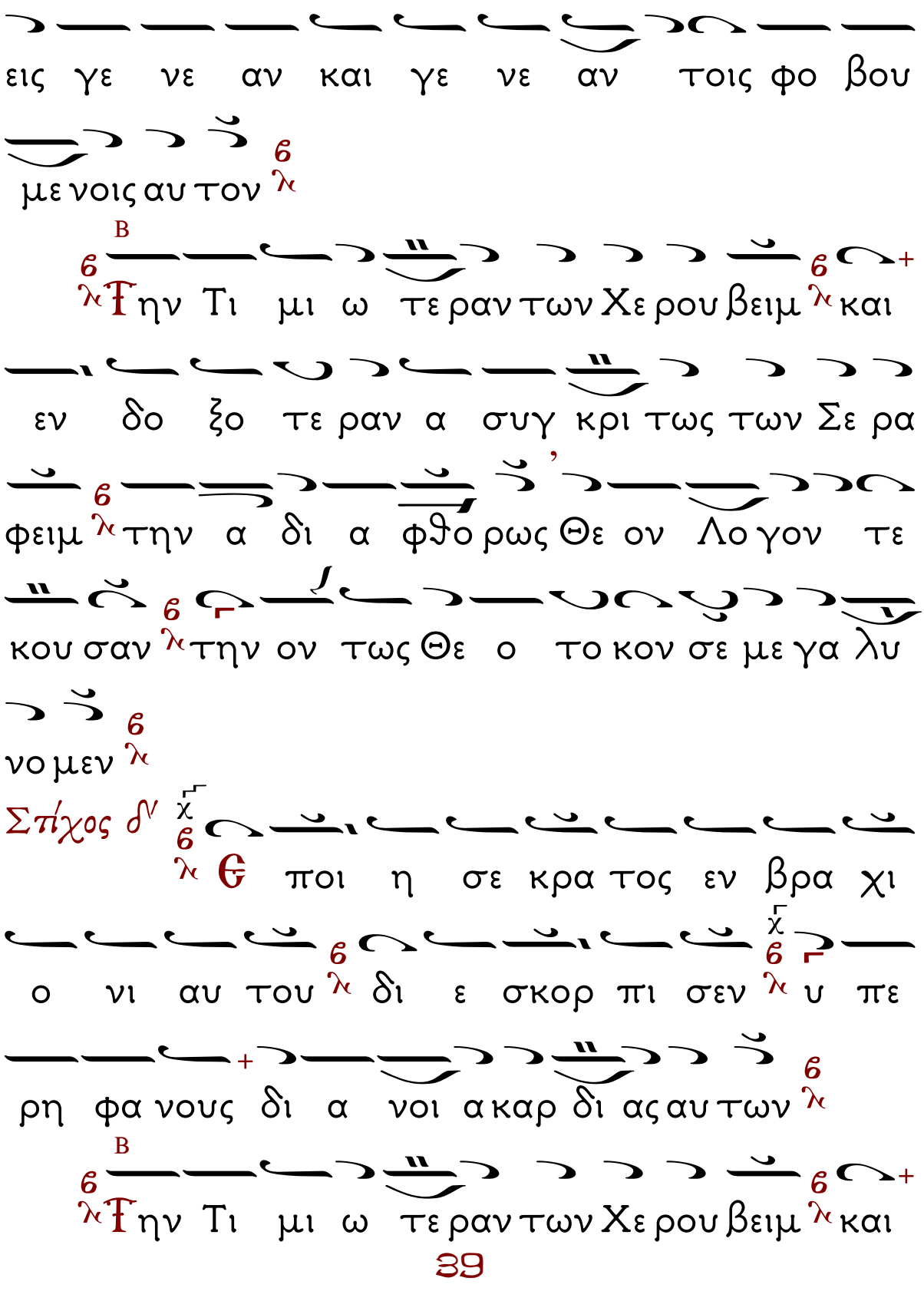
εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου
με νοις αυ τον
Τ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ και
εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
φειμ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε
κου σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ
νο μεν
Σπίχος δ΄
Θ οι η σε κρα τος εν βρα χι
ο νι αυ του δι ε σκορ πι σεν υ πε
ρη φα νους δι α νοι α καρ δι ας αυ των
Τ ην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βειμ και

10-02-2017 ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

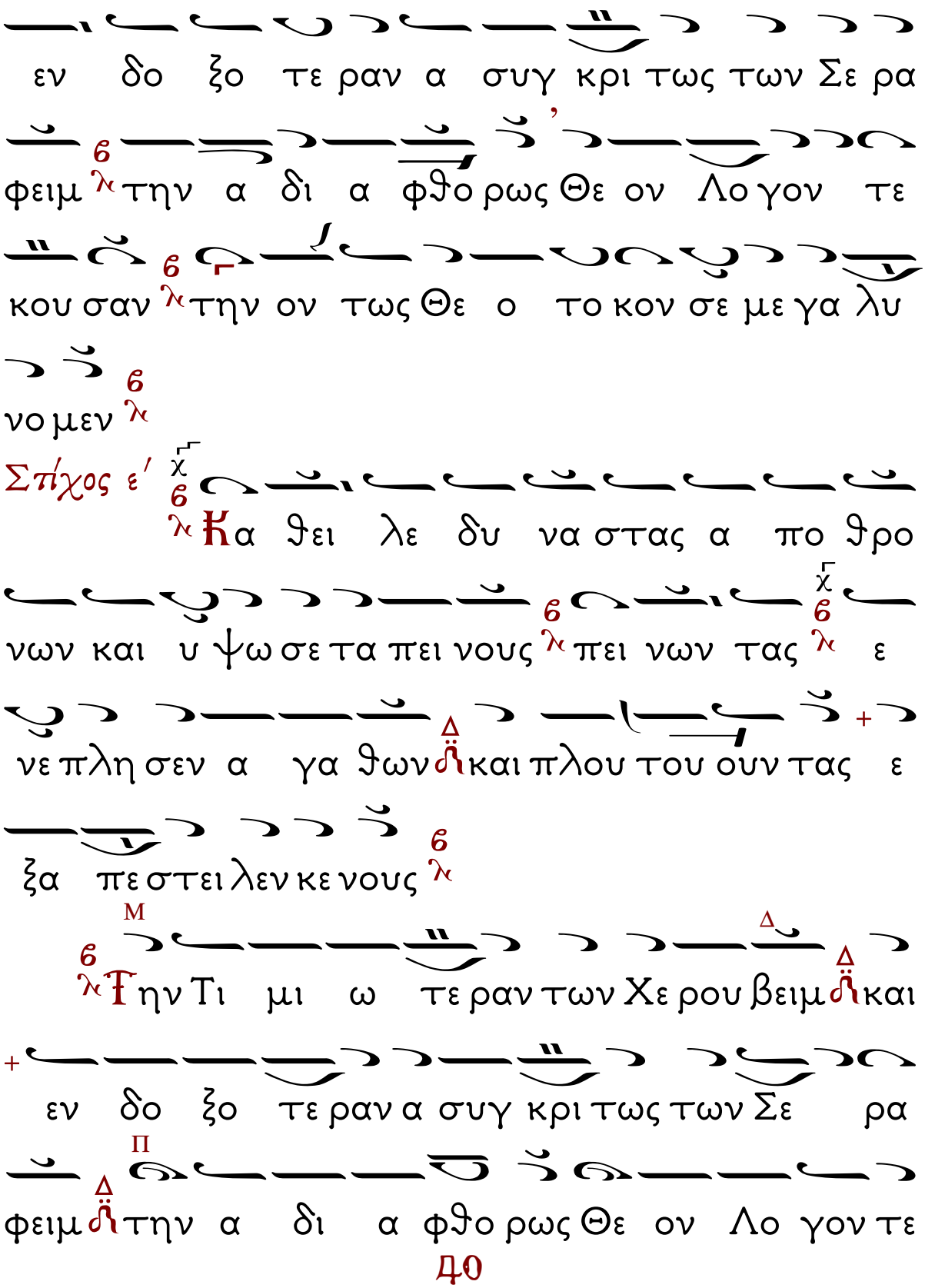

10-02-2017 ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

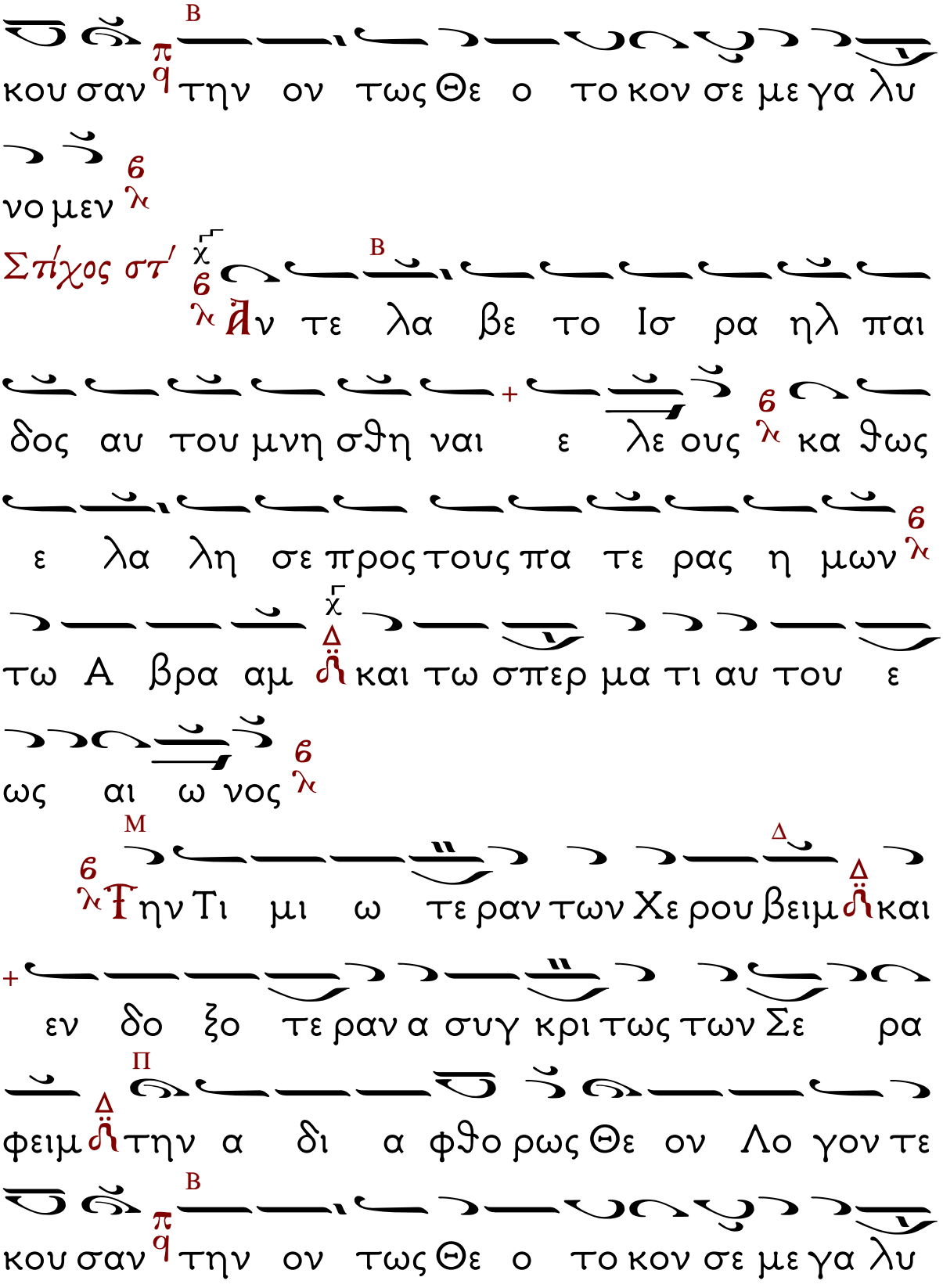

Εἶτα ψάλλεται ἡ Θ΄ ᾠδή

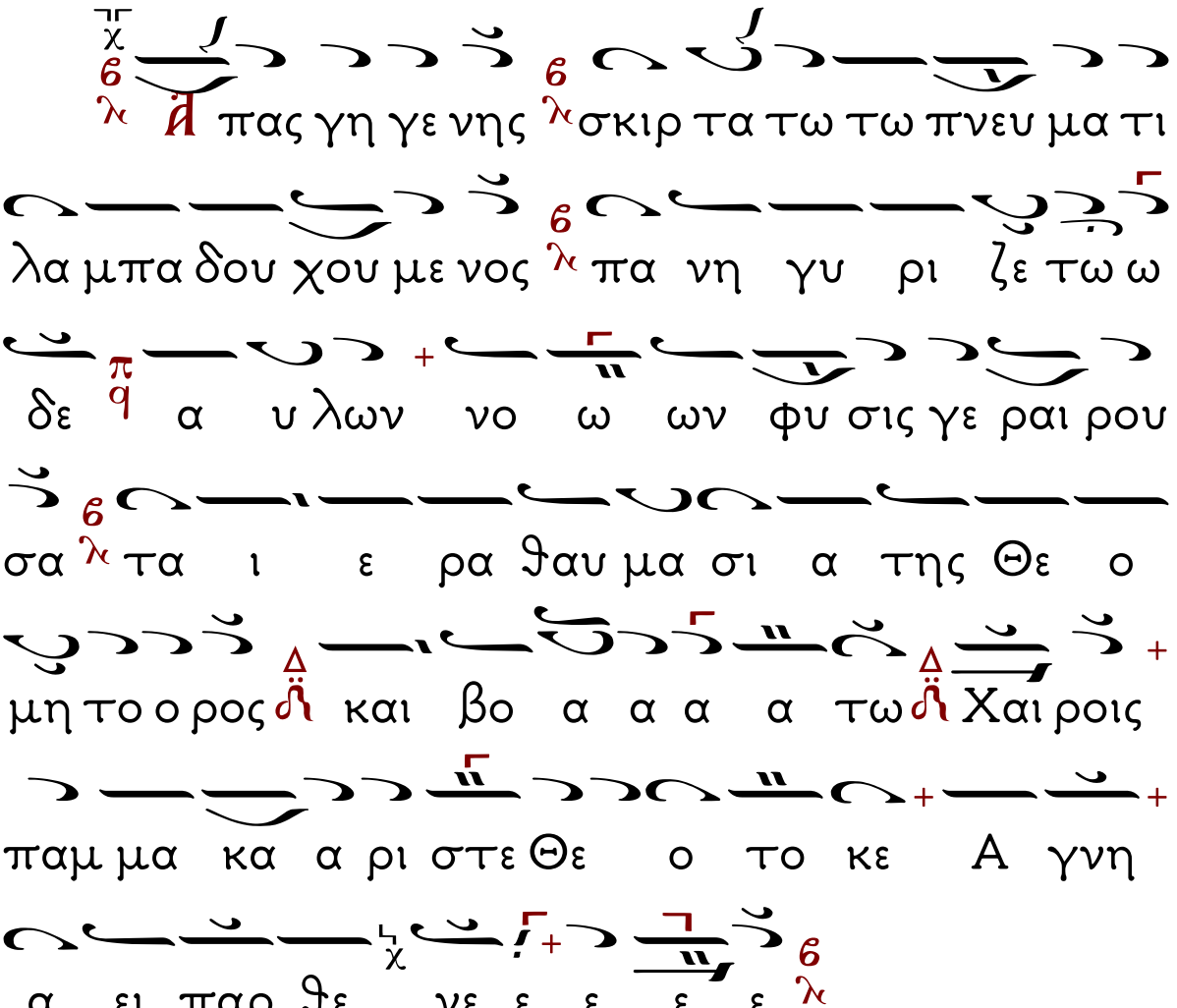

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος β΄. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἐνθέως πυρσευόμενος, τῷ πόθῳ τοῦ Παντάνακτος, τὸν ὑπερήφανον ὄφιν, ἀνδρείως μάκαρ καθεῖλες, καὶ τύραννον ἀπάνθρωπον, Σεβῆρον τὸν παράφρονα, ἤλεγξας ὦ Χαράλαμπες, καὶ τὸν μισθὸν ἐκομίσω, παρὰ τοῦ πάντων Δεσπότου.

Θεοτοκίον.

Μαρία καταφύγιον, Χριστιανῶν τὸ καύχημα, φύλαττε σκέπε σοὺς δούλους, ἐκ πάσης βλάβης ἀτρώτους, κινδύνων ἐξελοῦ ἡμᾶς, τοὺς πόθῳ εὐφημοῦντάς σε, καὶ πάσης περιστάσεως, ταῖς σαῖς πρεσβείαις χρωμένη, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου.

10-02-2017 ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

Εἰς τοὺς αἴνους

Ἦχος δ΄ Πα

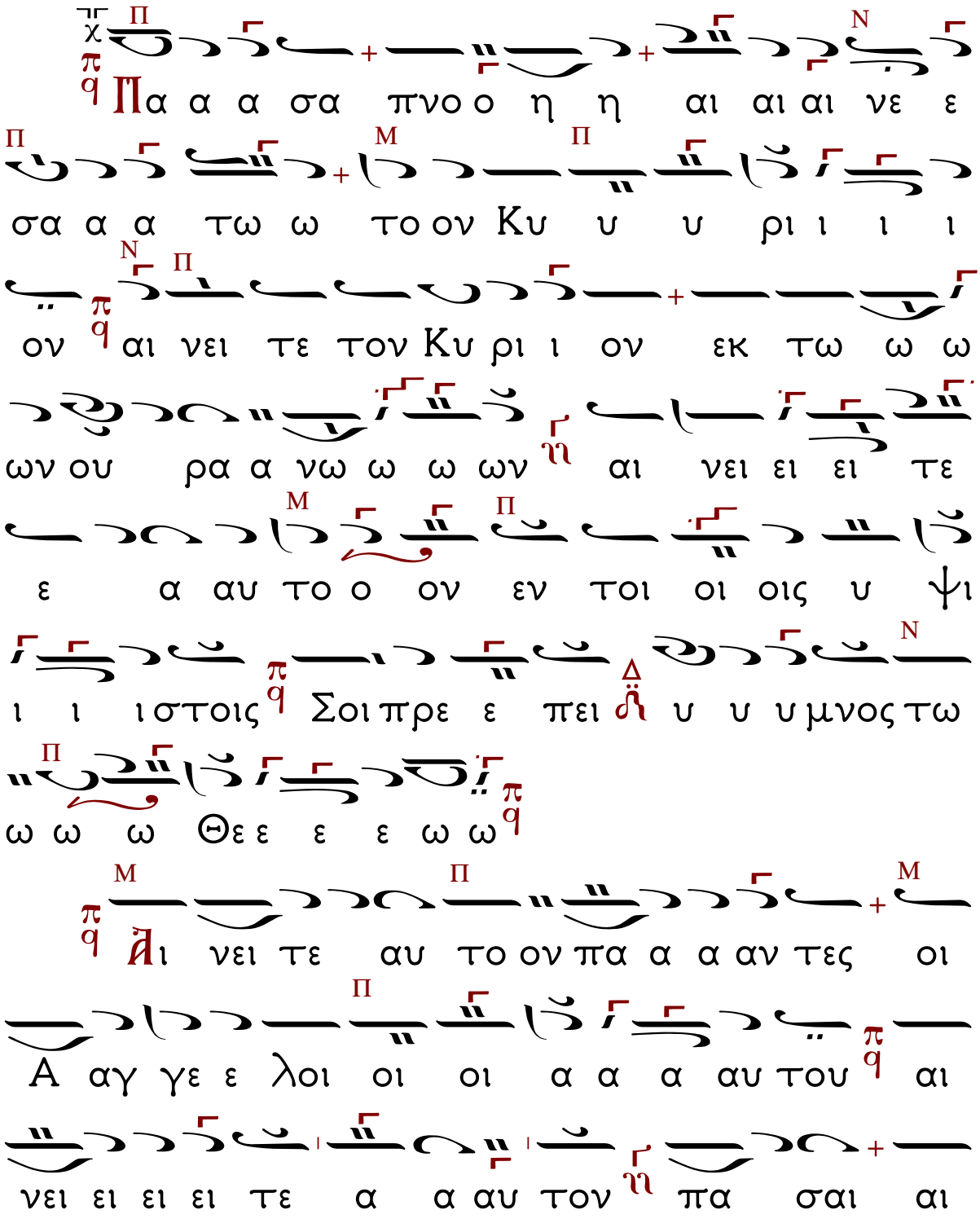

ΔΔ

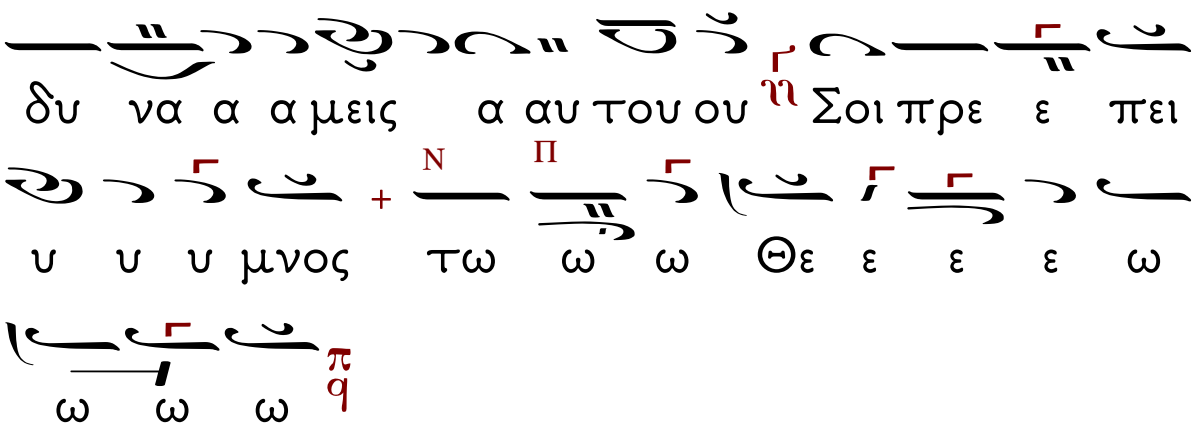

Ἦχος α΄.
Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

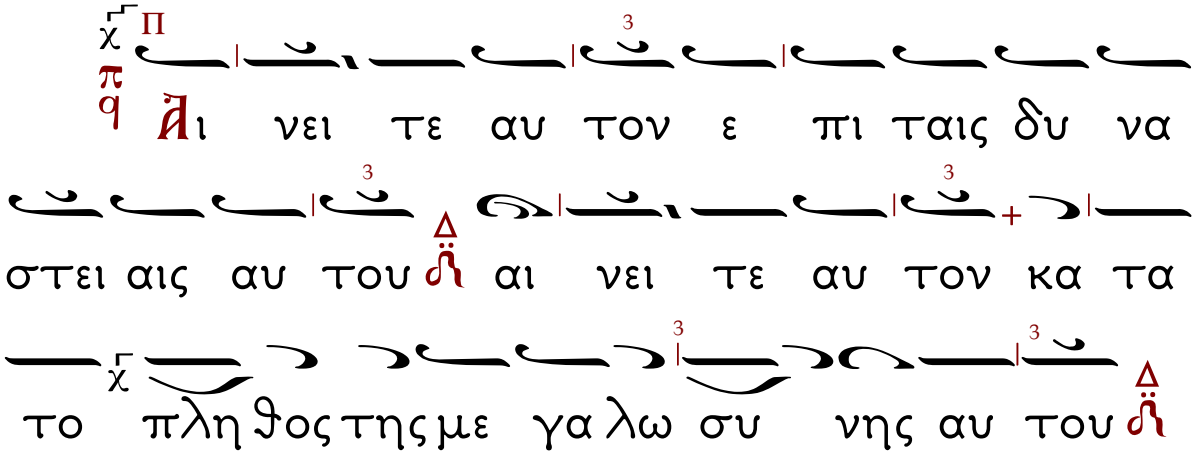

Οἱ τῆς Ἑλλάδος νῦν παῖδες δεῦτε συνδράμετε, καὶ τὴν τιμίαν κάραν, κατασπάσασθε πάντες, τοῦ θείου Χαραλάμπους, τὴν τὸν Χριστὸν ἐν σταδίῳ κηρύξασαν, καὶ ἀπελέγξασαν πλάνην τῶν δυσσεβῶν, καὶ τὸν Κτίστην μεγαλύνασαν.

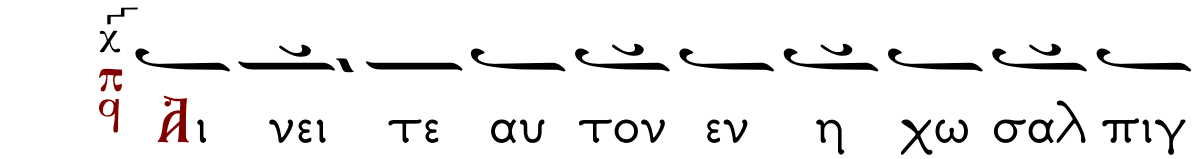

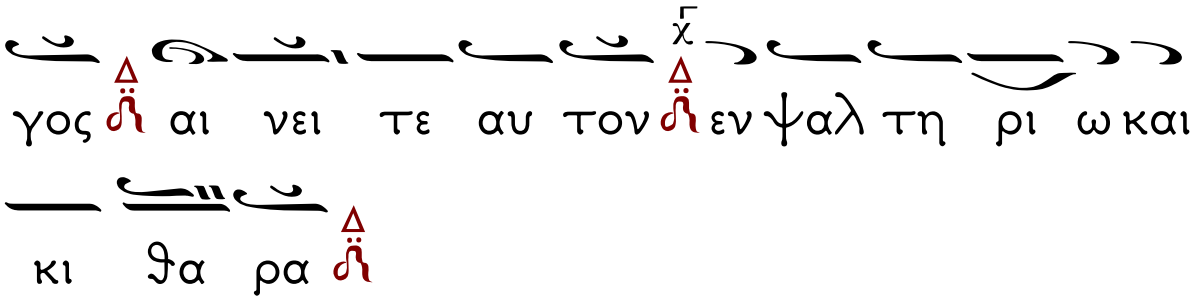

Οἱ τῆς Ἑλλάδος νῦν παῖδες δεῦτε συνδράμετε, καὶ τὴν τιμίαν κάραν, κατασπάσασθε πάντες, τοῦ θείου Χαραλάμπους, τὴν τὸν Χριστὸν ἐν σταδίῳ κηρύξασαν, καὶ ἀπελέγξασαν πλάνην τῶν δυσσεβῶν, καὶ τὸν Κτίστην μεγαλύνασαν.

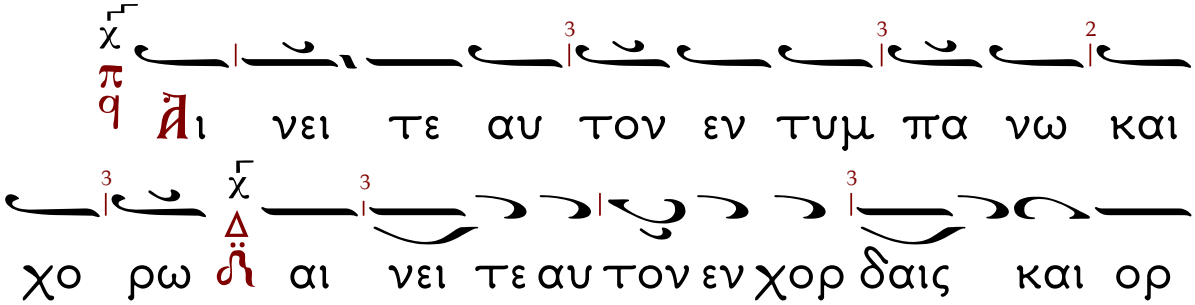

Τοῖς οὐρανίοις Ἀγγέλοις νῦν συνηρίθμησαι, καὶ παρεστὼς Τριάδι, τῇ ἁγίᾳ Τρισμάκαρ, αὐτὴν καθικετεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τιμώντων σου, τὴν πανσεβάσμιον κάραν, καὶ τῶν δεινῶν, αἰτουμένων ἀπολύτρωσιν.

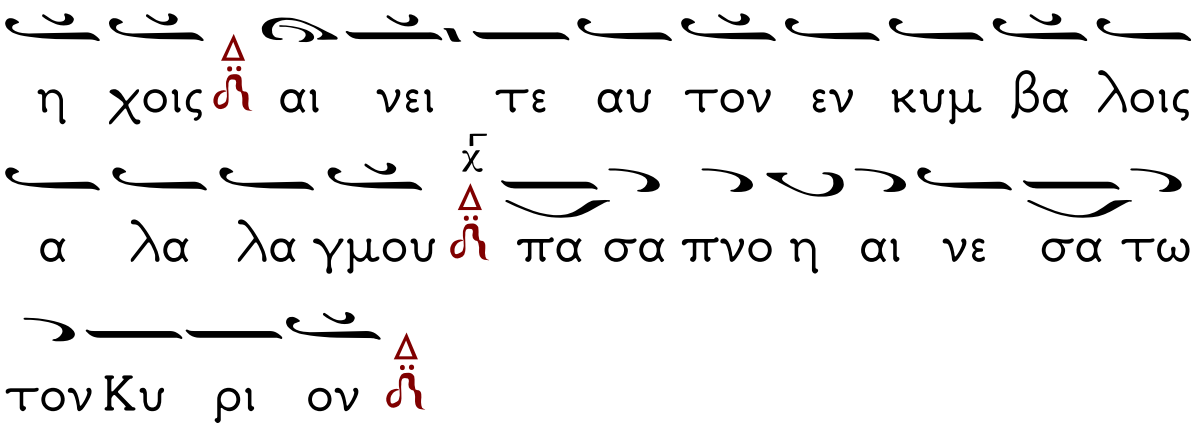

Λαμπροφανὴς καὶ πανένδοξος ἀνατέταλκεν, ἐν τῇ Ἑλλάδι πάσῃ, ἡ πανέορτος μνήμη, τοῦ θείου Χαραλάμπους· διὸ περ λαμπρῶς, ἑορτάζει κατέχουσα, τὴν πανσεβάσμιον κάραν, τὴν τὸν Χριστόν, ὡς Θεάνθρωπον κηρύξασαν.

Εἰς τοὺς αἴνους. Δόξα...

Ἦχος πλ. δ΄ Πα

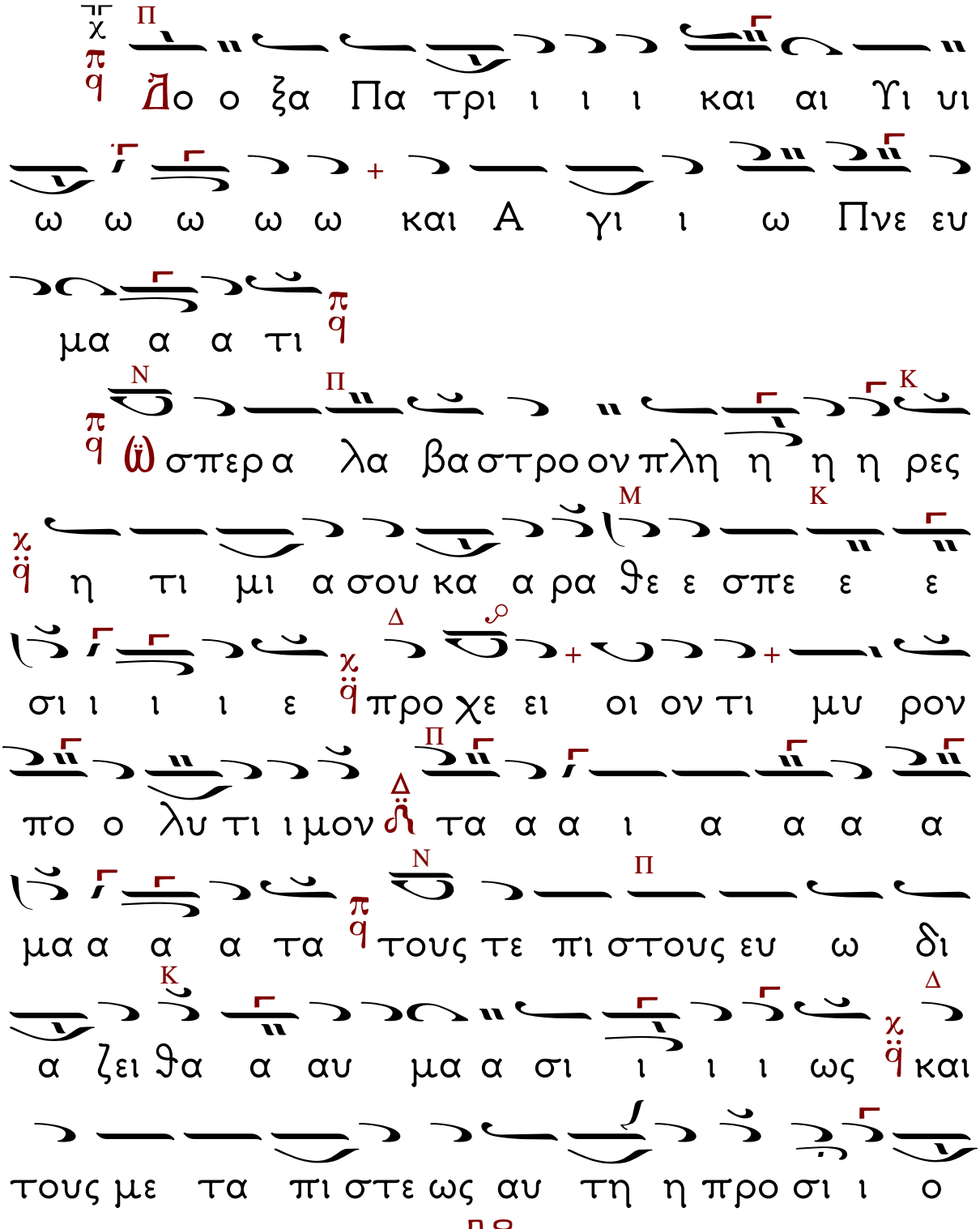

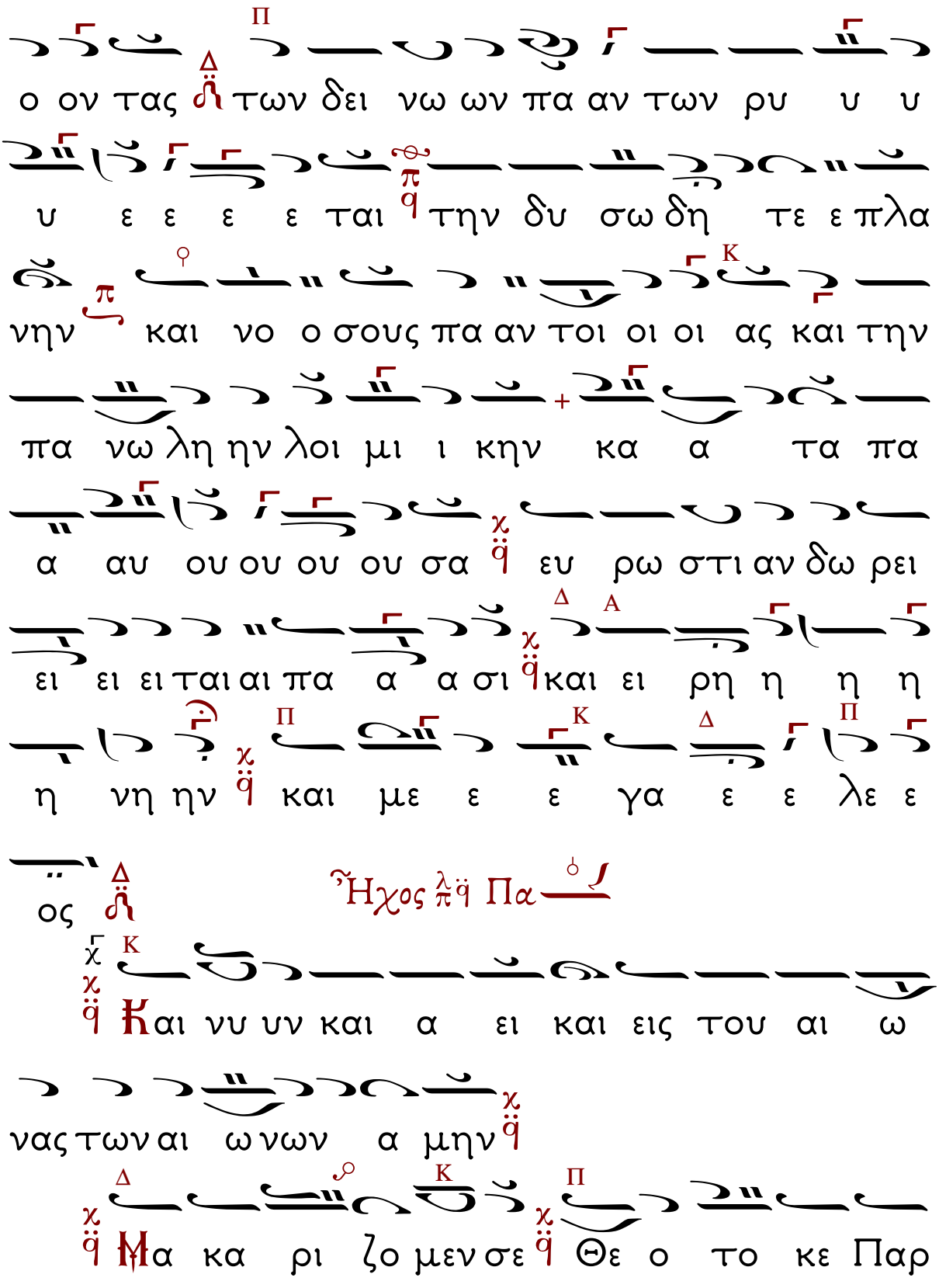
ο ον τας των δει νω ων πα αν των ρυ υ υ
υ ε ε ε ε ται την δυ σω δη τε ε πλα
νην και νο ο σους πα αν τοι οι οι ας και την
πα νω λη ην λοι μι ι κην κα α τα πα
α αυ ου ου ου ου σα ευ ρω στι αν δω ρει
ει ει ει ται αι πα α α σι και ει ρη η η η
η νη ην και με ε ε γα ε ε λε ε
ος
Ἦχος πα
Και νυ υν και α ει και εις του αι ω
νας των αι ω νων α μην
Μα κα ρι ζο μεν σε Θε ο το κε Παρ

Ἕτερον εἰς στιχηραρικόν μέλος

Ἦχος πλ. α΄

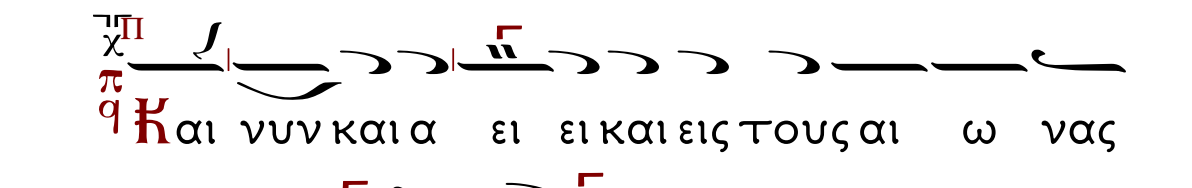

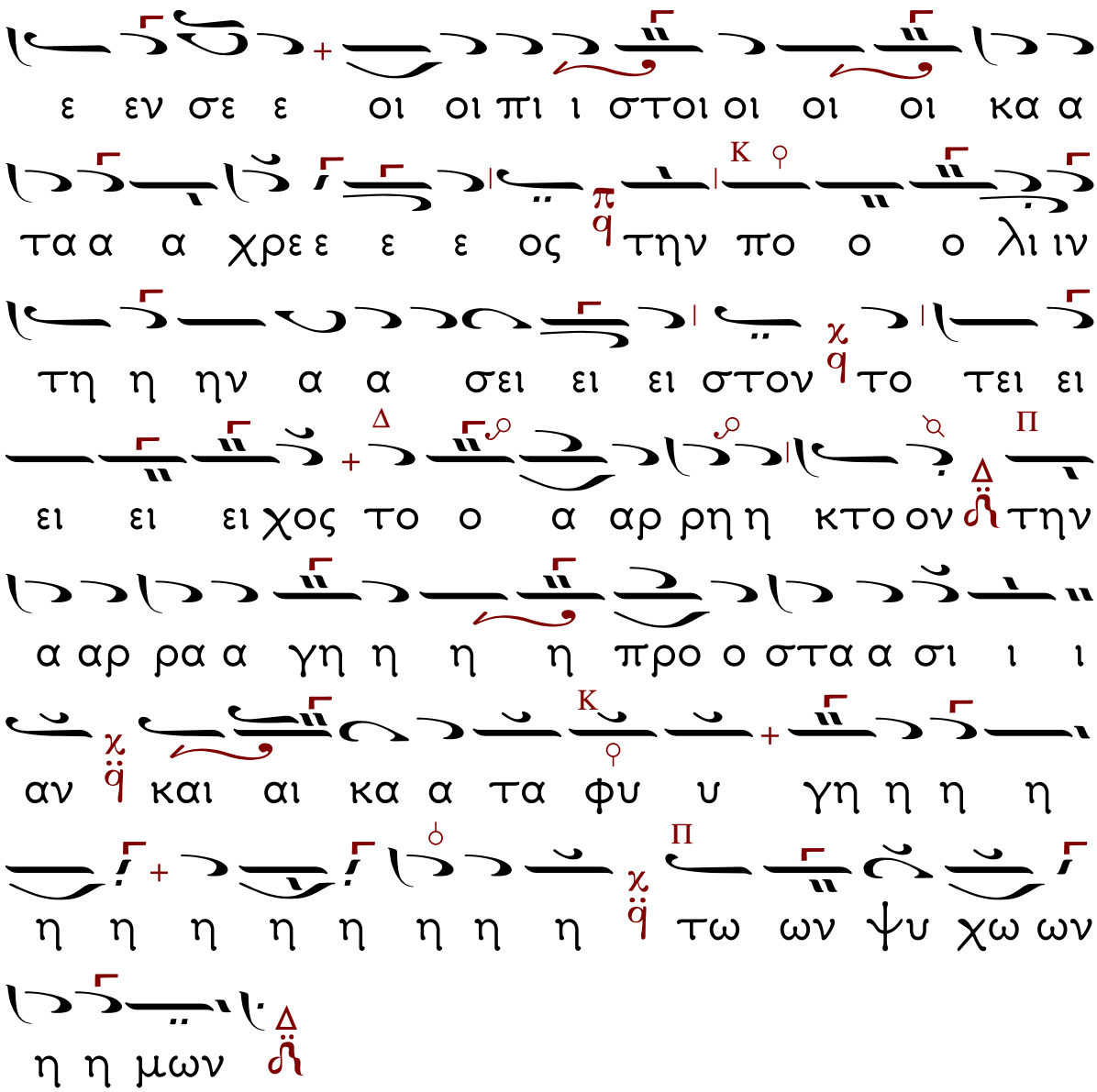
ε εν σε ε οι οι πι ι στοι οι οι οι κα α
τα α α χρε ε ε ος την πο ο ο λι ιν
τη η ην α α σει ει ει στον το τει ει
ει ει ει χος το ο α αρ ρη η κτο ον την
α αρ ρα α γη η η η προ ο στα α σι ι ι
αν και αι κα α τα φυ υ γη η η η
η η η η η η η η τω ων ψυ χω ων
η η μων

Δοξολογία σὲ ἦχο πλ. α΄. Ἐπιλογές.

Ἦχος πλ. δ΄ Πα

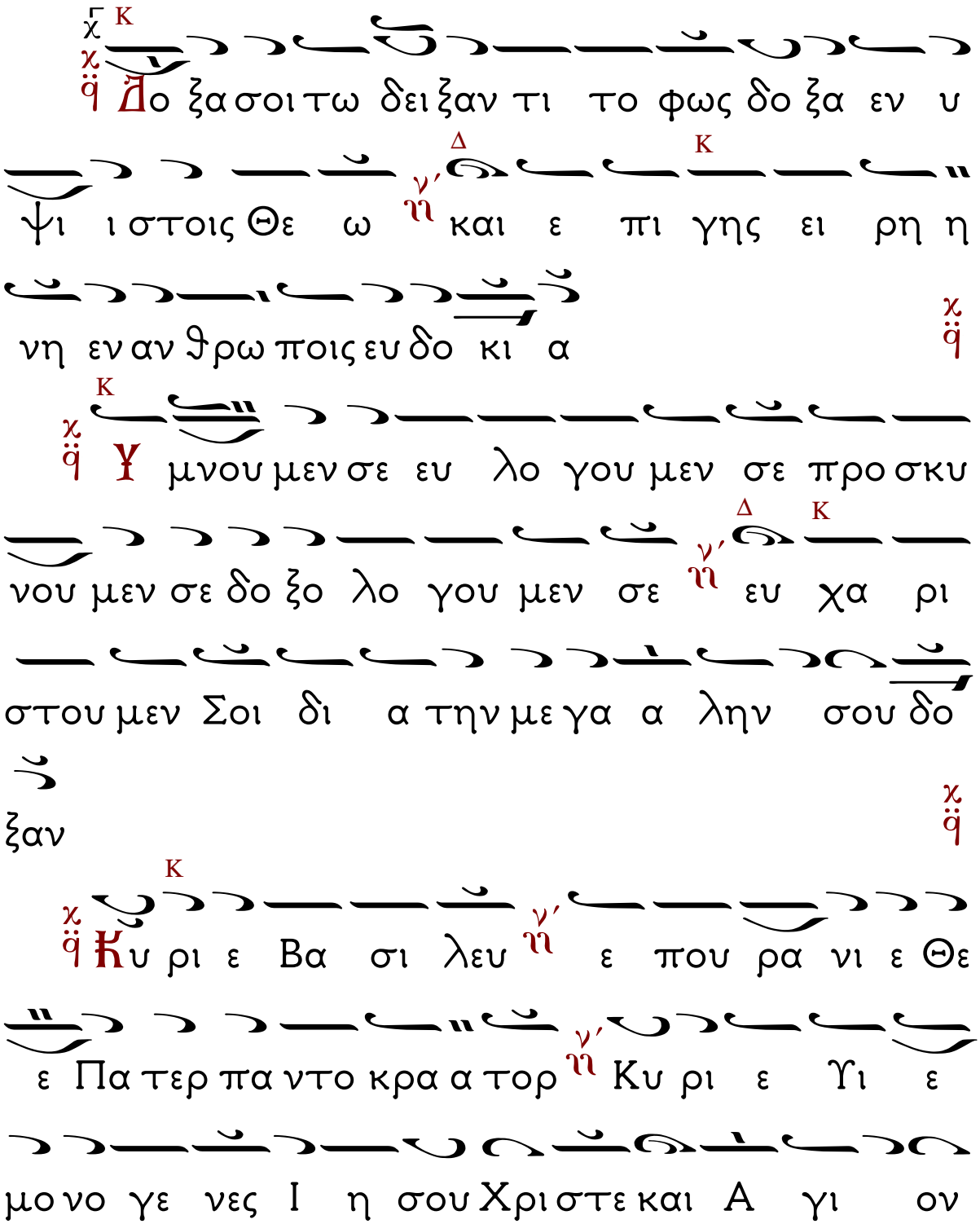

Πνευμα
Κυριε ο Θεος ο αμνος του Θεου
ο Υιος του Πατρος ηι ο αιρων την α
μαρτιαν του κοσμου ε λεησον ημας
ο αιρων τας αμαρτιας του κοσμου
Προσδεξαι την δεησιν ημων ηι ο κα
θημενος εκ δεξιων του Πατρος και ε
λεησον ημας
Οτι συ ει μονος Αγιος Συ
ει μονος Κυριος ηι Ιησους Χριστος εις
δοξαν Θεου Πατρος αμην

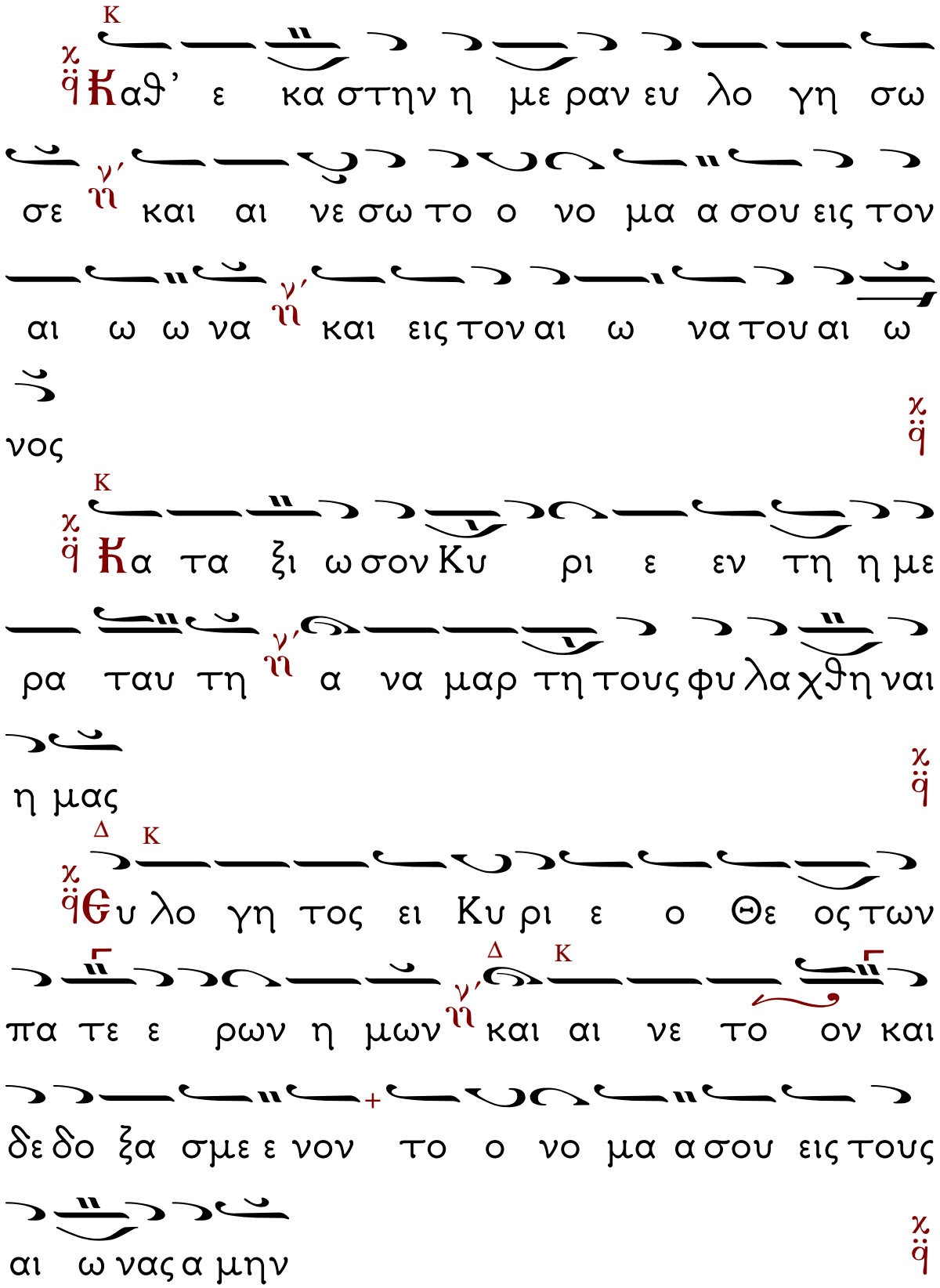
Καθ' ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω
σε νη και αι νε σω το ο νο μα α σου εις τον
αι ω ω να νη και εις τον αι ω να του αι ω
νος
Κα τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με
ρα ταυ τη νη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι
η μας
Θυ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των
πα τε ε ρων η μων νη και αι νε το ον και
δε δο ξα σμε ε νον το ο νο μα α σου εις τους
αι ω νας α μην

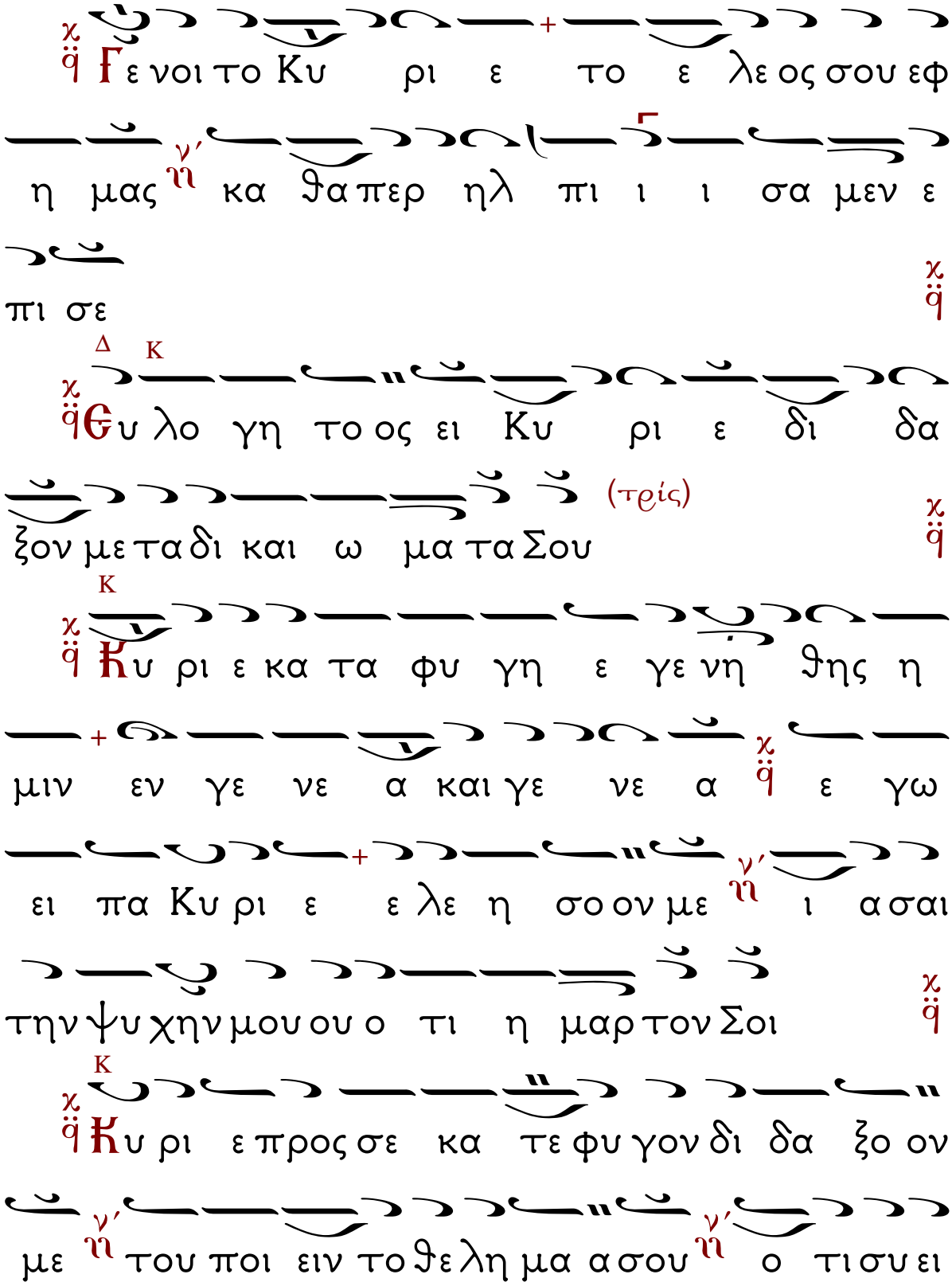
Γε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ
η μας ν΄ κα θα περ ηλ πι ι ι σα μεν ε
πι σε
Δ Κ
Θυ λο γη το ος ει Κυ ρι ε δι δα
ξον με τα δι και ω μα τα Σου (τρίς)
Κ
Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η
μιν εν γε νε α και γε νε α ε γω
ει πα Κυ ρι ε ε λε η σο ον με ν΄ ι α σαι
την ψυ χην μου ου ο τι η μαρ τον Σοι
Κ
Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον δι δα ξο ον
με ν΄ του ποι ειν το θε λη μα α σου ν΄ ο τι συ ει

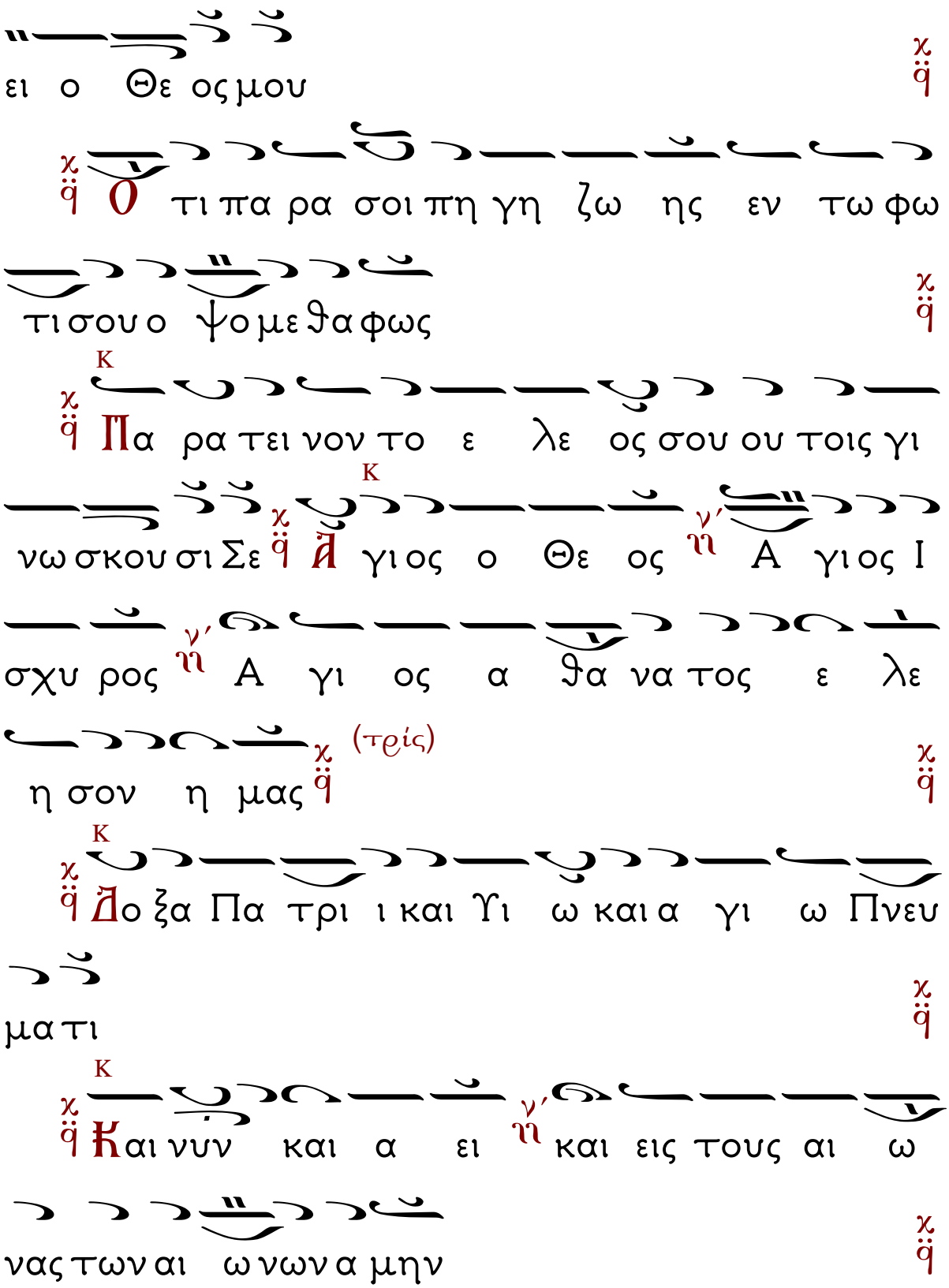
ει ο Θε ος μου
Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω
τι σου ο ψο με θα φως
Κ
Πα ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι
νω σκου σι Σε Ἅ γι ος ο Θε ος ν΄ η Α γι ος Ι
σχυ ρος ν΄ η Α γι ος α θα να τος ε λε
η σον η μας (τρίς)
Κ
Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ
μα τι
Κ
Κ αι νυν και α ει ν΄ η και εις τους αι ω
νας των αι ω νων α μην

Κ
γι ος α θα νατος ε λε η σον η μας

Ἀσματικόν.

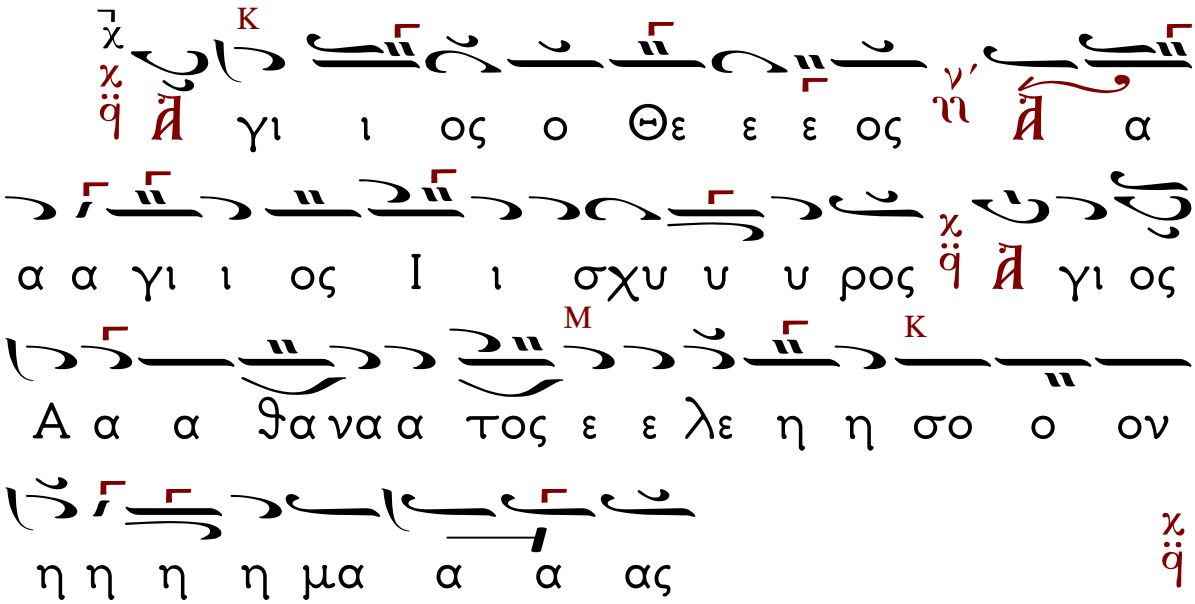
Κ
γι ι ος ο Θε ε ε ος
γι ι ος Ι ι σχυ υ υ ρος
Μ
Κ
Α α α θα να α τος ε ε λε η η σο ο ον
η η η η μα α α ας

Ἀπολυτίκιον τοῦ
Ἁγίου Χαραλάμπους.
Ἦχος δ΄.
Ἦχος

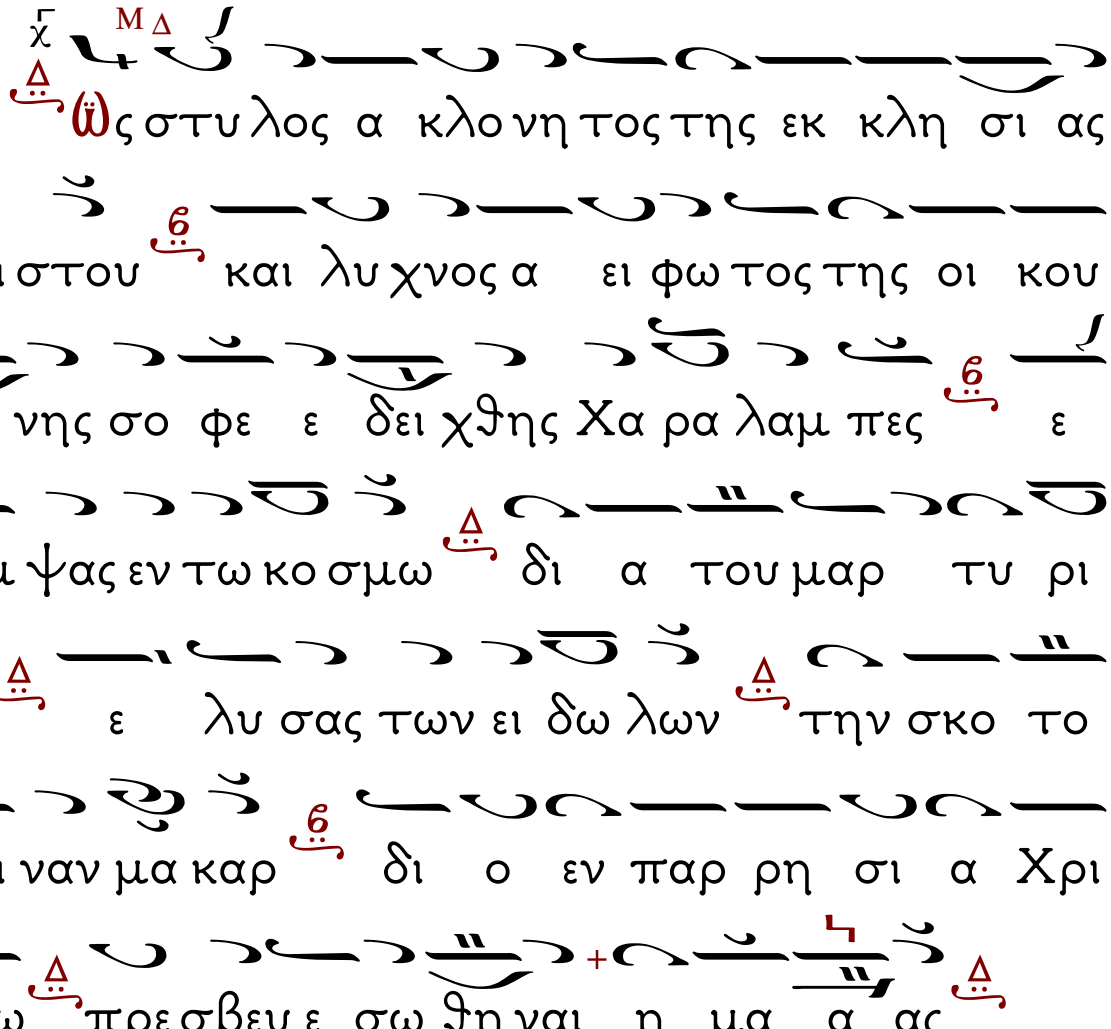

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

Ἦχος πλ. δ΄ Νη

1. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
2. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
3. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
4. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
5. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
6. Κυ ρι ε ε λε ε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1. Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον
2. Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον
3. Κυ ρι ε ε λε η η σον

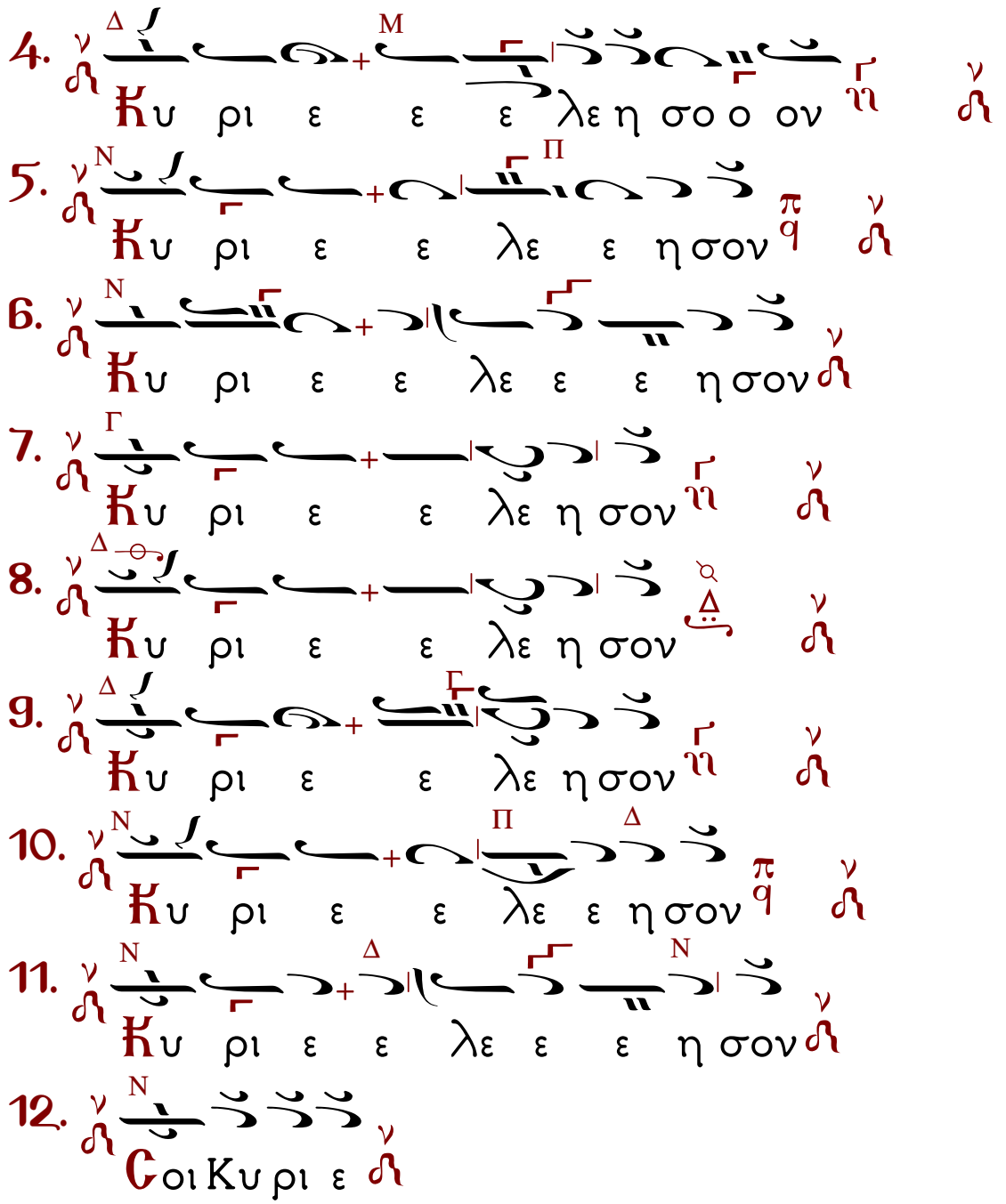
4. Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον
5. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
6. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
7. Κυ ρι ε ε λε η σον
8. Κυ ρι ε ε λε η σον
9. Κυ ρι ε ε λε η σον
10. Κυ ρι ε ε λε ε η σον
11. Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον
12. Σοι Κυ ρι ε

Ἀντίφωνον α΄

Ἦχος Δι

Ἀ μη η ην

Στίχ. α΄ Θυ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το

ο νο μα το Α γι ον αυ του

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σω σον η μας

Στίχ. β΄ Θυ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και μη ε πι λαν θα νου πα σας

τας αν τα πο δο σεις αυ του

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

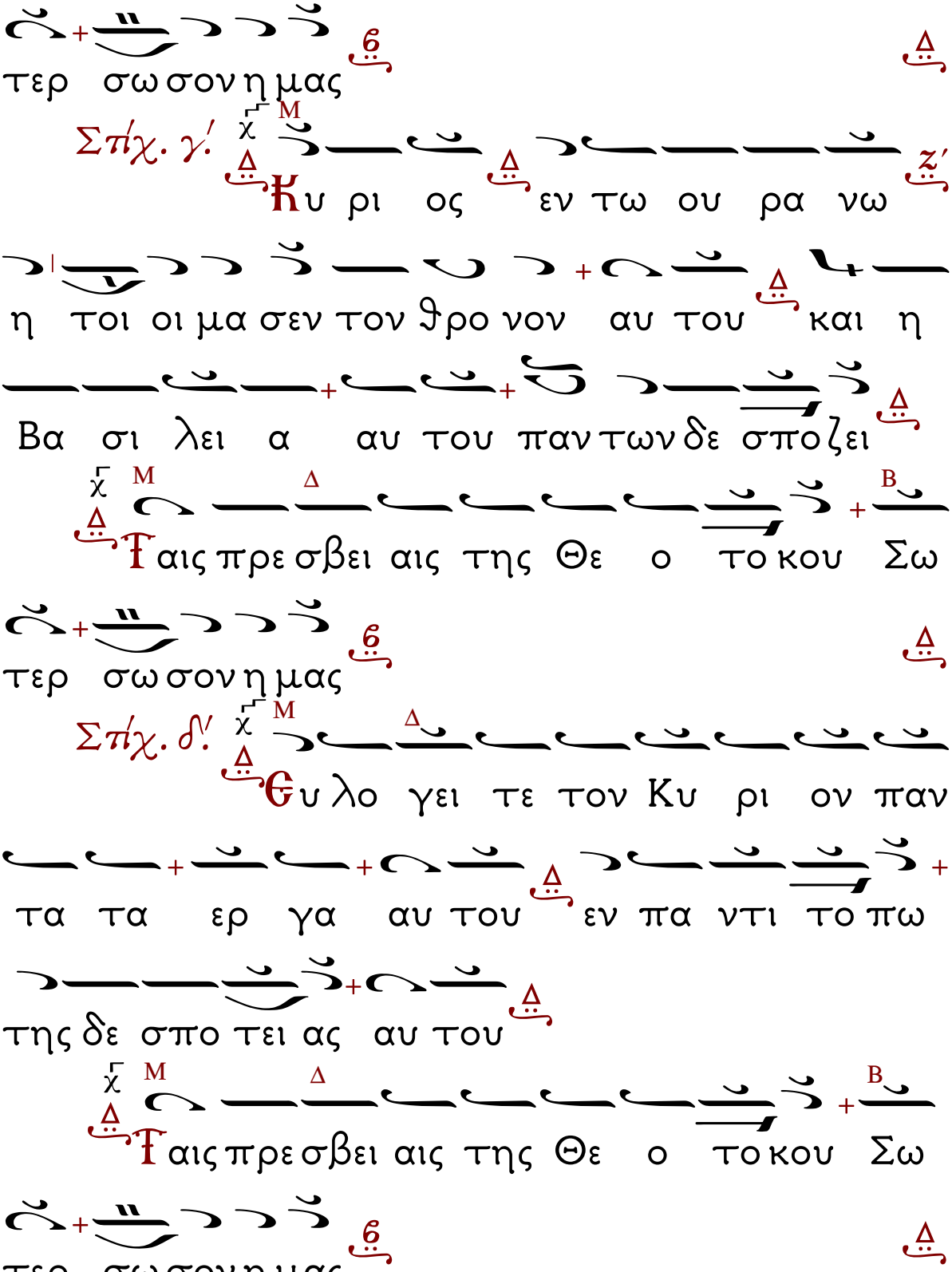
τερ σω σον η μας
Σπ/χ. γ'.
Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω
η τοι οι μα σεν τον θρο νον αυ του και η
Βα σι λει α αυ του παν των δε σπο ζει
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω
τερ σω σον η μας
Σπ/χ. δ'.
Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν
τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το πω
της δε σπο τει ας αυ του
Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω
τερ σω σον η μας

Δόξα... Καὶ νῦν...

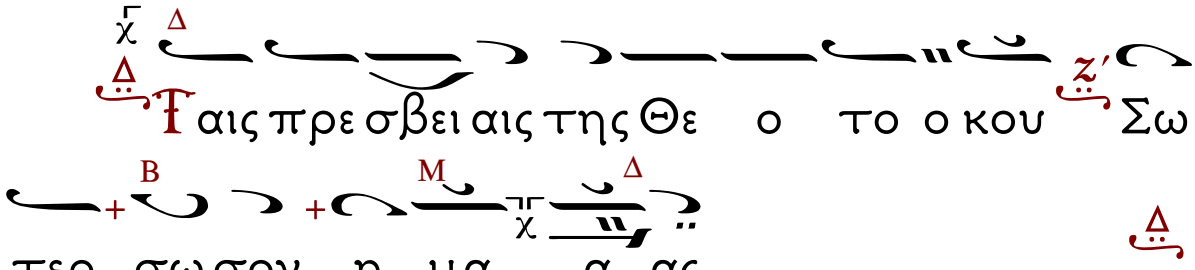

Ἀντίφωνον β΄

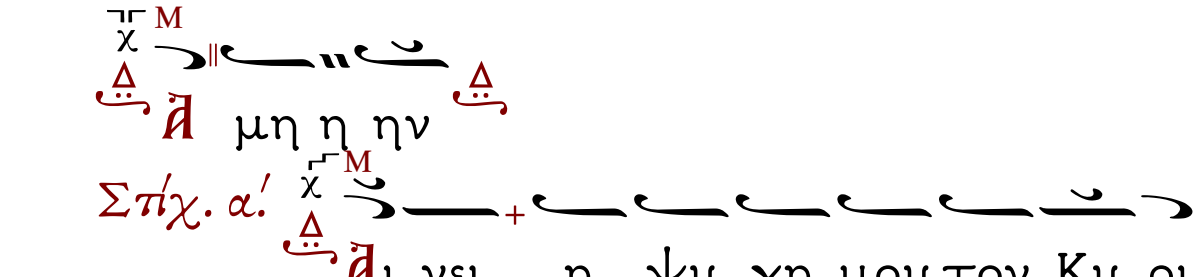

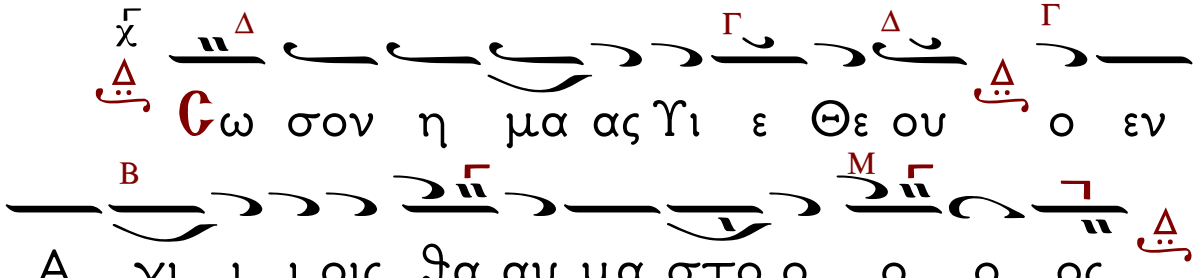

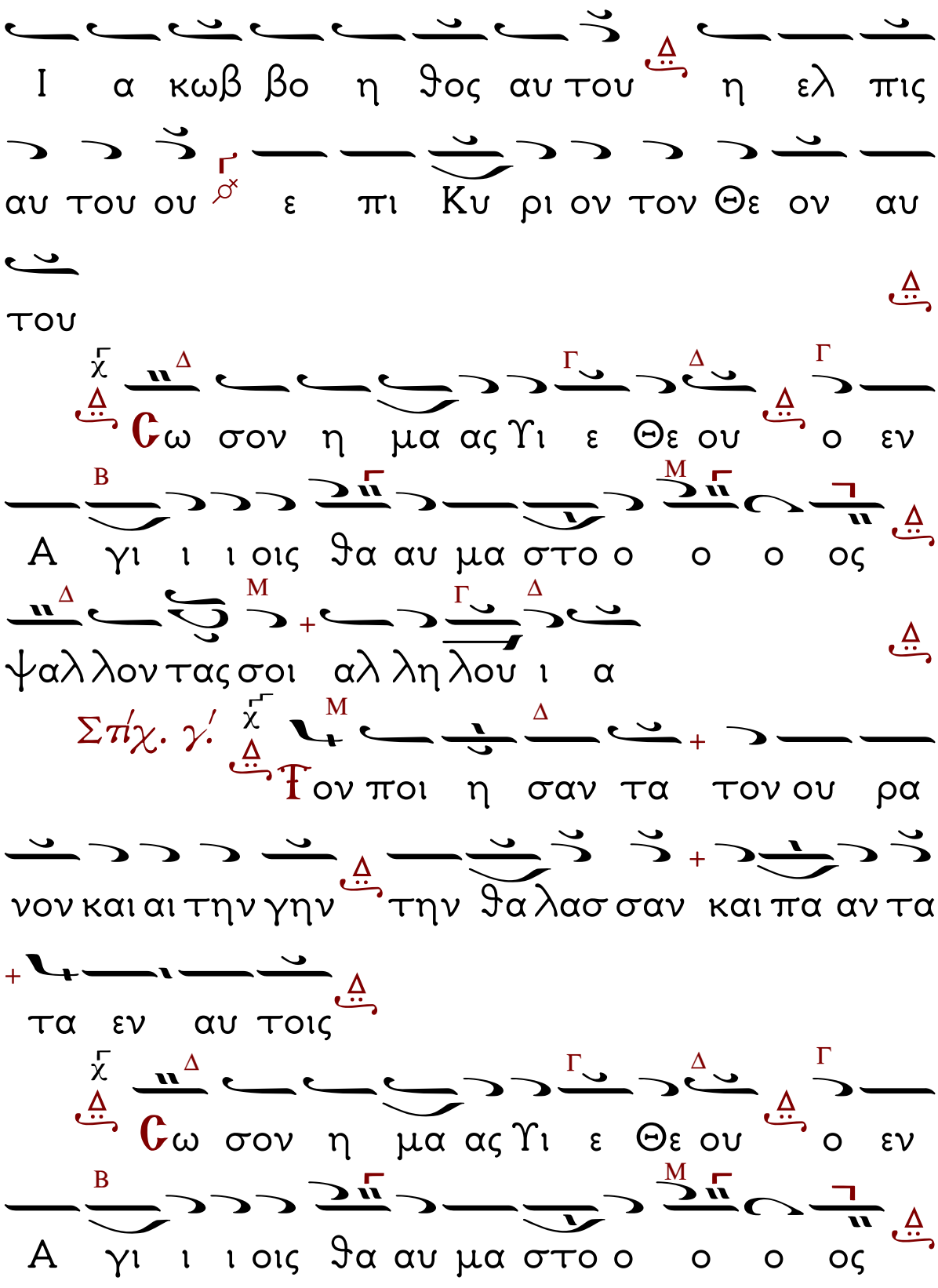
Ι α κωβ βο η θος αυ του η ελ πις
αυ του ου ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ
του
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α
Σπ/χ. γ'
Ποι η σαν τα τον ου ρα
νον και αι την γην την θα λασ σαν και πα αν τα
τα εν αυ τοις
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν
Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος

ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α

Σπ/χ. δ΄.

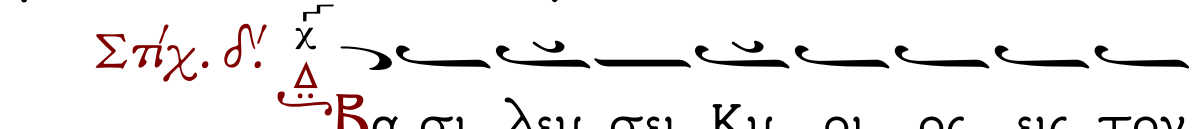
Βα σι λευ σει Κυ ρι ος εις τον

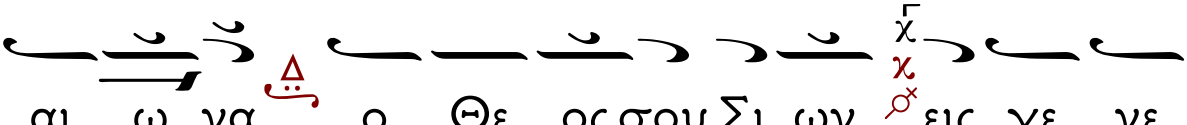
αι ω να ο Θε ος σου Σι ων εις γε νε

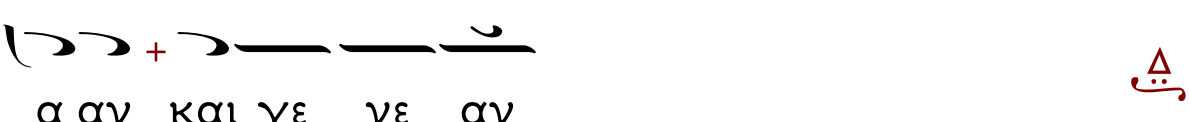
α αν και γε νε αν

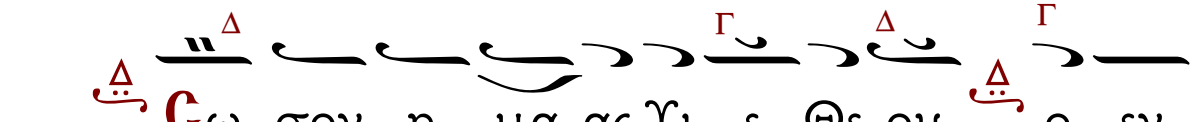
Σω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

Α γι ι ι οις Πα αυ μα στο ο ο ος

ψαλ λον τας σοι αλ λη λου ι α

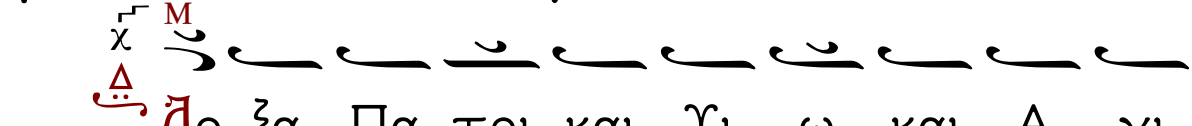
Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι

ω Πνευ μα τι

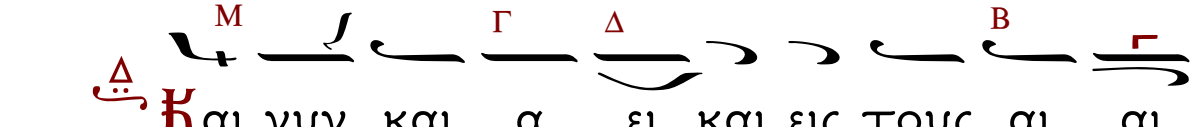
Και νυν και α ει και εις τους αι αι

ω νας των αι αι ω νων Α μην

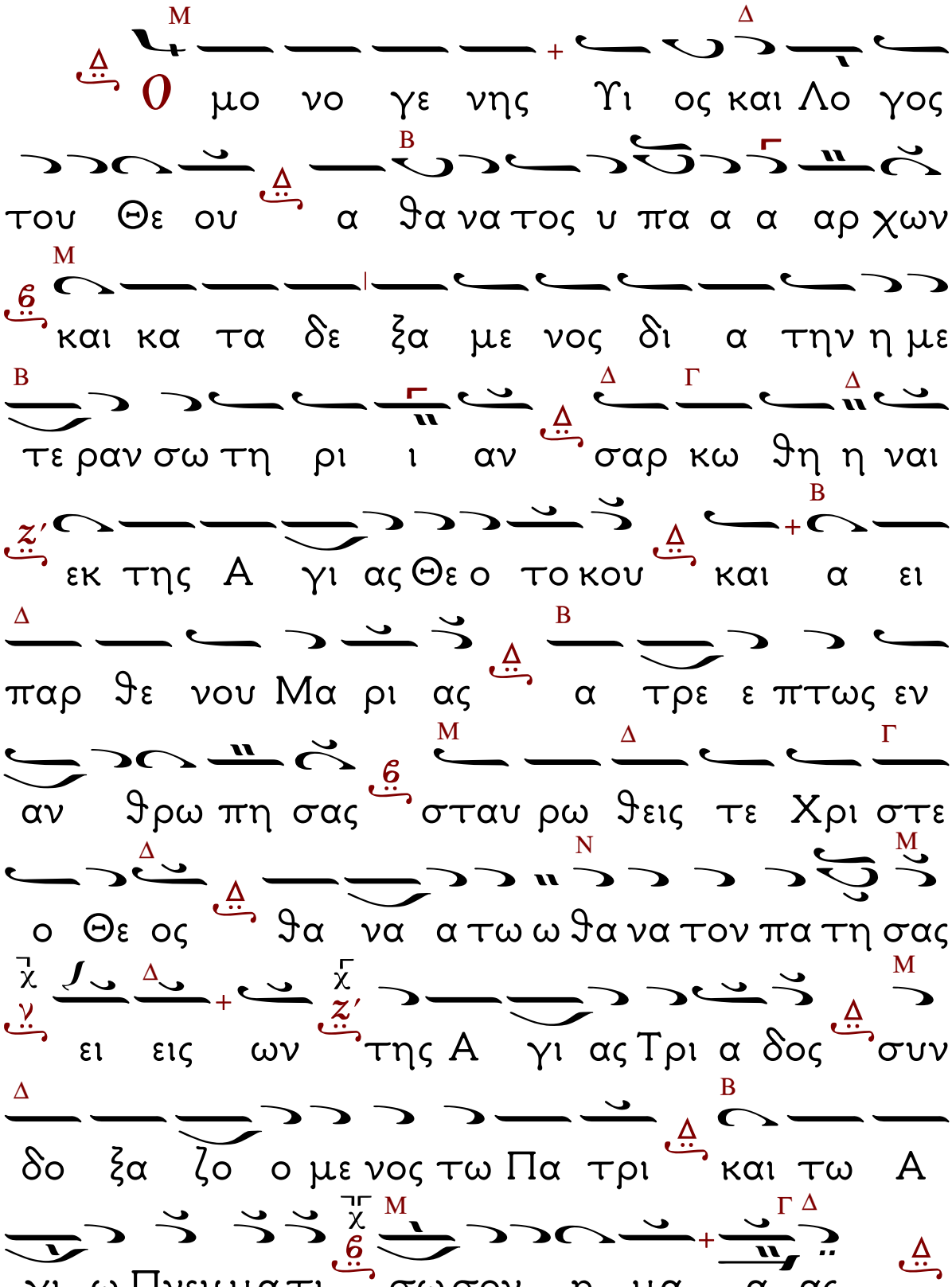
Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
του Θε ου α θα να τος υ πα α α αρ χων
και κα τα δε ξα με νος δι α την η με
τε ραν σω τη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι
εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει
παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτως εν
αν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
ο Θε ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
γι ω Πνευ μα τι σω σον η μα α ας

Ἀντίφωνον γ΄

Ἀπολυτίκιον τοῦ

Ἁγίου Χαραλάμπους.

Ἦχος δ΄.

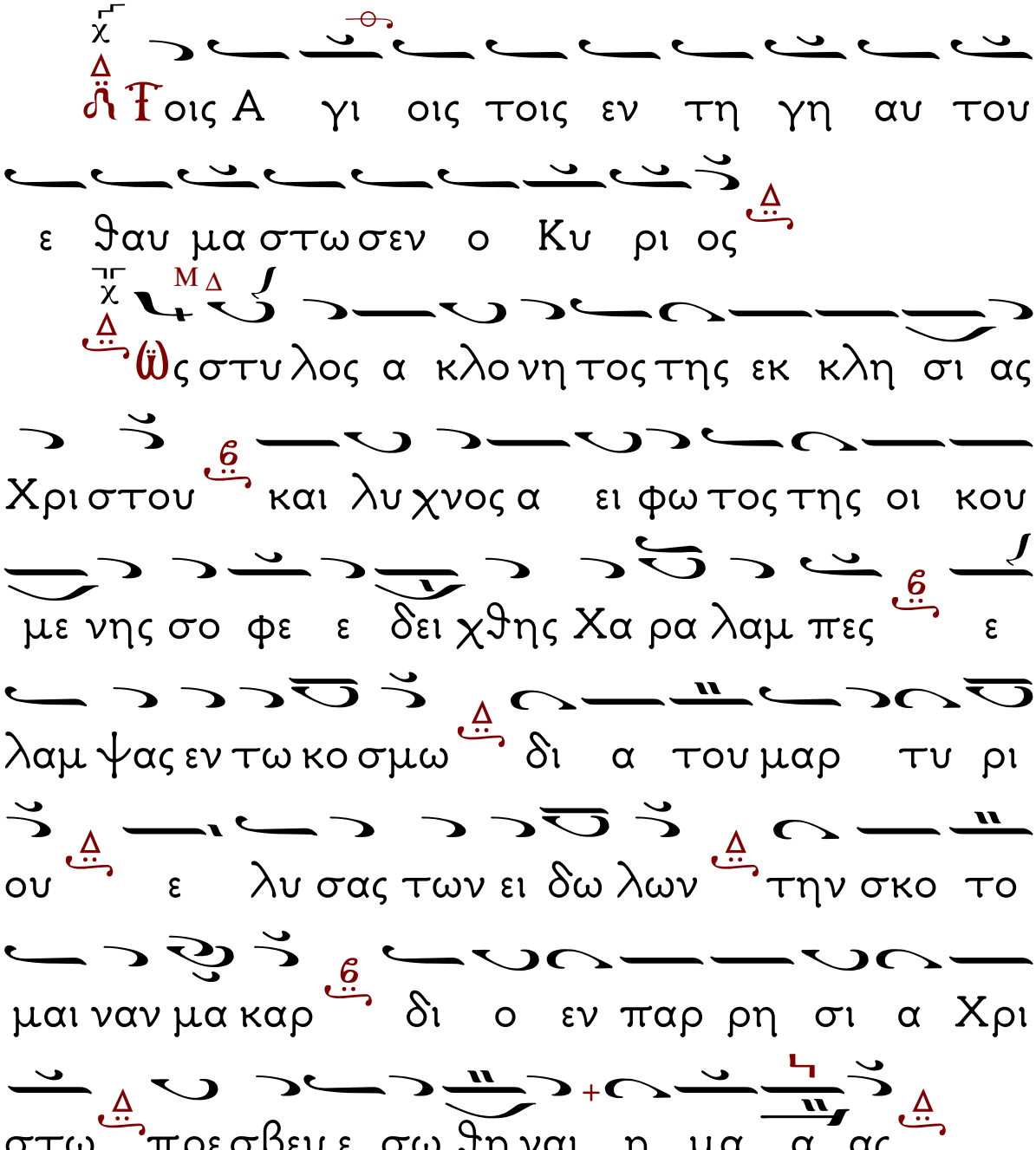

Εἰσοδικόν

Ἦχος Δι

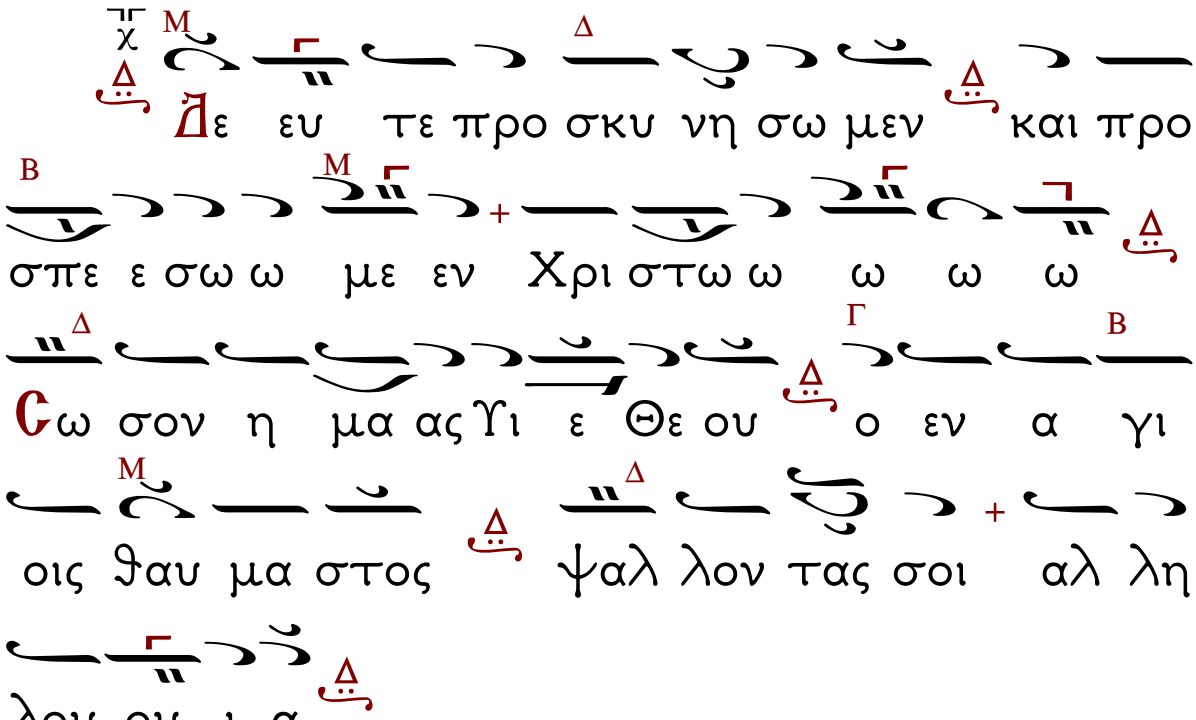

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους.

Ἦχος δ΄.

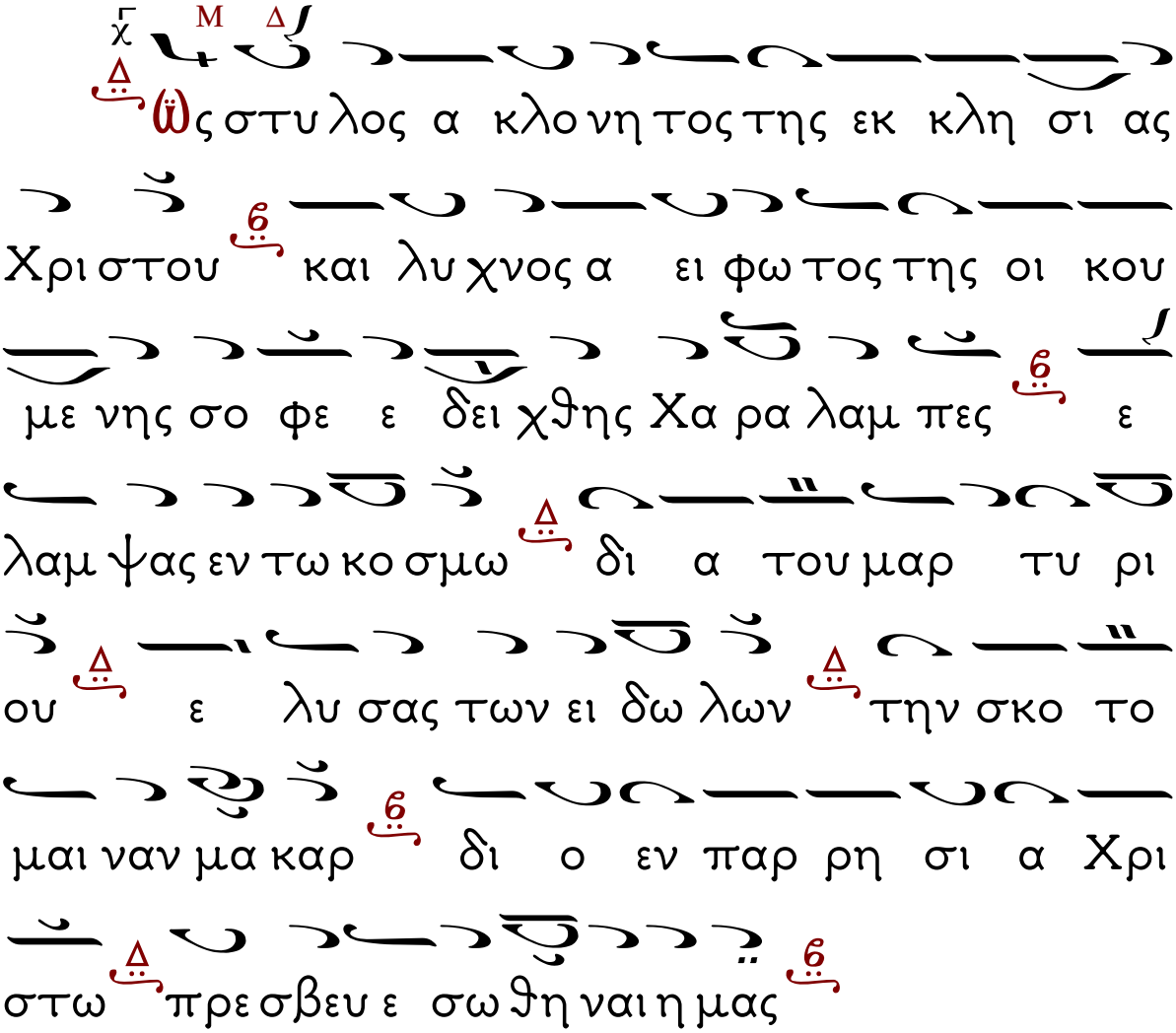

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
Ἦχος δ΄ Δι

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

Στίχ. **Τ**ί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ ἡμῖν;

Πρὸς Τιμόθεον Β΄ Ἐπιστολῆς Παύλου 2:1-10

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ἃ ἤκουσας παρ᾽ ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἑτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῇ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ὃ λέγω· δώῃ γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγηγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος· ἀλλ᾽ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ

δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου.

Ἀλληλούϊα. (γ΄) Ἦχος α΄.

Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Στίχ. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

Εἰς Μνημόσυνον...
Κωνσταντίνου Πρίγγου
Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τ.Μ.τ.Χ.Ε.

Ἦχος Πα

Ἔκτασις.

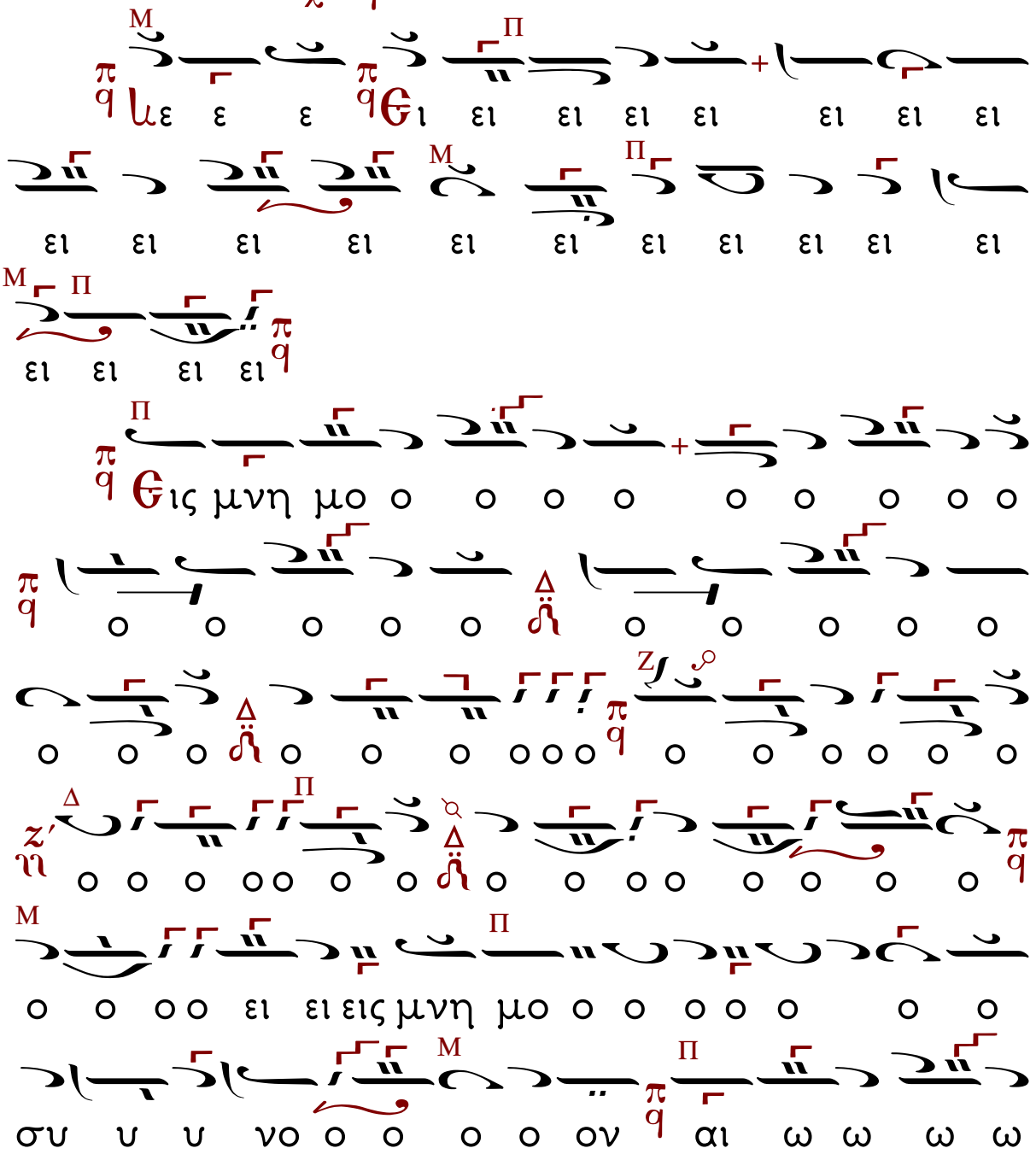

10-02-2017 ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ

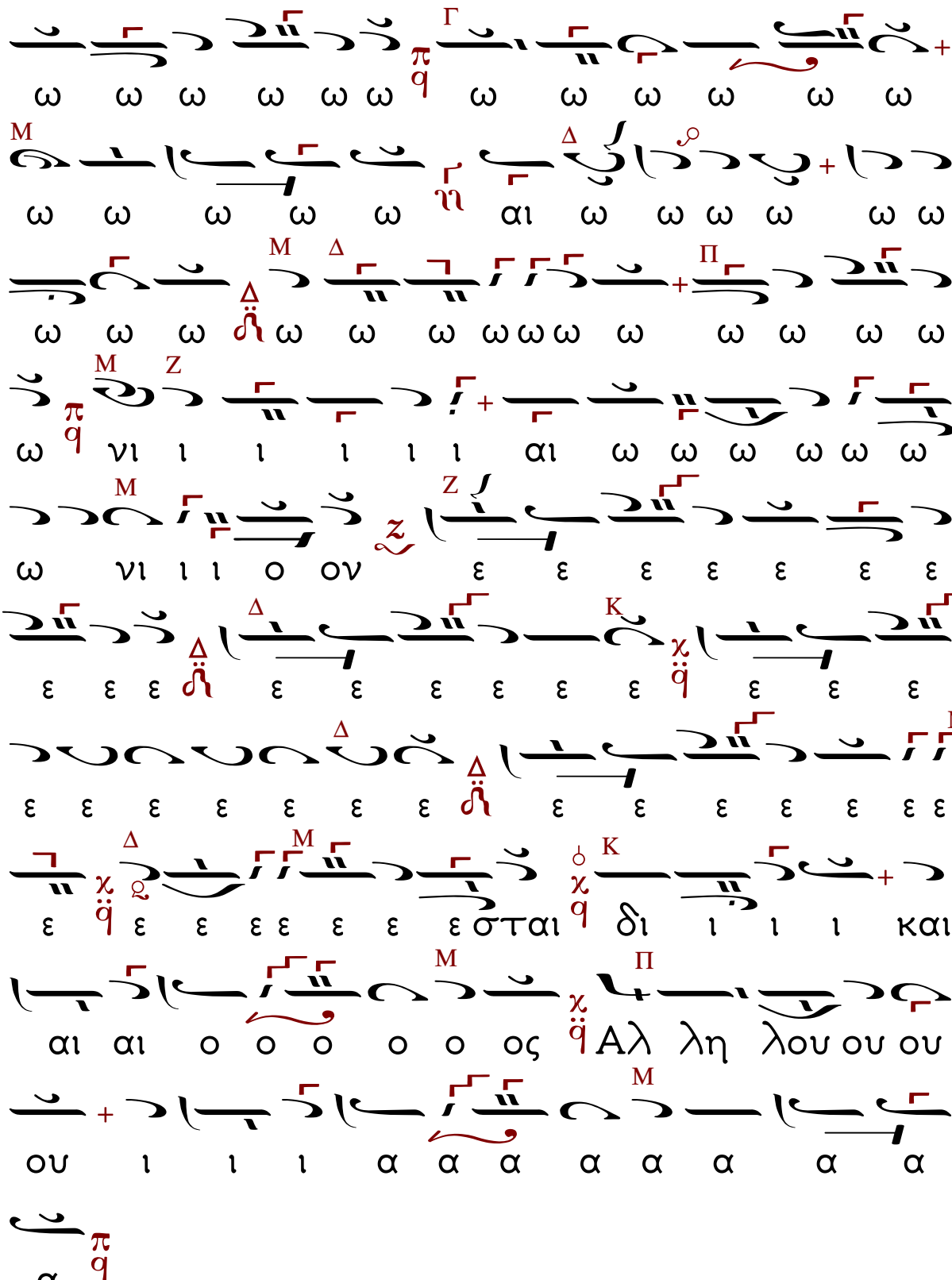

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.